

П Р А В Н И К

- Интервју са проф. др Невеном Петрушић повереницом за заштиту равноправности
- Бесплатна правна помоћ
разговор са Филипом Мирићем, стручним сарадником на Правној клиници
- Центар за међународно приватно право хашких конвенција
разговор са проф. др Мирком Живковићем
- Регионално такмичење у симулацији суђења из области Медијског права

*Правник-лист студената Правног факултета Универзитета у Нишу
Први број издат 1990. године.*

Издавач: Савез студената Правног факултета Универзитета у Нишу

Координаторка листа: Доц. др Марија Изњатовић

Главни и одговорни уредник: Александар Михајловић

Заменице главног и одговорног уредника: Александра Христов и Јована Митровић

*Уреднички колегијум: Александар Михајловић, Александра Христов, Јована Митровић, Илија Газриловић, Гала Бончић,
Александра Тирић, Нина Николић, Иза Антић, Владимир Младеновић, Љубица Јанић, Милица Станковић, Дуња Петрић,
Јулија Јовановић, Марија Живановић, Вања Швешка, Александар Китановић, Милош Филић, Никола Милошевић.*

Лектор: Саша Маркота

Тираж: 200 примерака

Бесплатан примерак

Штампа: ПУНТА, Ниш

РЕЧ УРЕДНИКА

Поштоване колегинице и колеге,

Садржај:

- 2 Интервју са проф. др Невеном Петрушић, повереницом за заштиту равноправности
- 6 ПРАВНА КЛИНИКА
- Бесплатна правна помоћ, разговор са стручним сарадником Филипом Мирићем
- Еристичка дијалектика (умеће како да се увек буде у праву)
- 10 Факултетске и студентске актуелности
- 12 Центар за међународно приватно право хашких конвенција
- 13 SEELS - Мрежа правних факултета југоисточне Европе
- 14 Регионално такмичење у симулацији суђења из области Медијског права
- 14 Европско такмичење из симулације суђења пред Европским судом за људска права
- 15 Јединица за квалитет
- 15 Канцеларија за обележавање 1.700 година од потписивања Миланског едикта
- 16 Учење - баук или задовољство
- 17 Јавни бележник (нотар)
- 18 Савез студената Правног факултета у Нишу
- 19 Правнијада
- 20 ИСТОРИЈСКИ КУТАК
- Историјски архив Ниш
- 21 КУТАК ЗДРАВЉА
- Енергетска пића: да или не?
- 22 ЕКО КУТАК
- Азил за псе у Нишу
- 23 Култура у Нишу (позоришта, биоскопи, галерије)
- 27 Правне занимљивости
- 28 Best Seller
- 30 Поетски кутак

Новембра месеца 2012. године конституисали смо ново уредништво часописа *Правник*. Заменице главног и одговорног уредника су Александра Христов и Јована Митровић. Већ на првом састанку, са члановима уређивачког колегијума, договорили смо и усагласили уређивачку политику, коју смо и доследно спровели. Лако и сложено поделили смо радне задатке и доставили текстове у уговореном року. Сваки текст пропратили смо одговарајућом фотографијом, како би ви, наши драги читаоци, што доследније уочили наше уређивачке намере.

У овом, 36. броју, урадили смо неколико интервјуа, представили рад неких важних организационих јединица Факултета, упознали вас са дружењем на Правнијади, указали на важност организовања хуманитарних акција наших колега из Савеза студената, али нисмо заборавили на забаву, смех, нити на ваш таленат за писање поезије.

Несебично и савесно слали сте нам своје прилоге, без љутње сте прихватили сугестије и исказали пуно разумевање за, на нашу жалост, не тако велики обим часописа. Чувамо све прилоге и обећавамо објављивање у неком од следећих бројева.

Желимо да се дух наше дивне сарадње види не само у овом, него и у свим наредним бројевима. Ви ћете то осетити када нас читате, па с радошћу и нестрпљењем очекујемо ваше коментаре.

Срдачно,
главни и одговорни уредник
Александар Михајловић

Др Невена Петрушић је дипломирала на Правном факултету у Нишу 1981. године. Магистарску тезу под називом "Поступак у парницама из односа родитеља и деце", одбранила је на Правном факултету у Нишу, 1988. године. Докторску дисертацију на тему "Поступак за деобу заједничких ствари или имовине", одбранила је на Правном факултету у Нишу, 1995. године. На Правном факултету у Нишу ради од 1982. године. За редовног професора за ужу грађанскоправну научну област на Правном факултету у Нишу др Невена Петрушић изабрана је 2006. године. Одлуком Народне скупштине Републике Србије, 5. маја 2010. године, изабрана је за прву повереницу за заштиту равноправности у Србији.

Шта је повереник за заштиту равноправности и која је његова улога у систему заштите људских права?

Повереник за заштиту равноправности је самостално и независно тело установљено Законом о забрани дискриминације, које је специјализовано за заштиту једног јединог права - права на слободу

од дискриминације. Ради се о централној националној институцији установљеној ради спречавања и сузбијања свих облика и видова дискриминације, отклањања последица дискриминације и остваривања и заштите равноправности у свим сферама друштвеног живота. У свом раду Повереник примењује међународне прописе у области људских права и

заштите од дискриминације и уставне и законске норме о забрани дискриминације

Каква је разлика између повереника за заштиту равноправности и заштитника грађана (омбудсмана)?

Ради се о два посебна и самостална тела за заштиту људских права, која припадају тзв. четвртој грани власти. Заштитник грађана је државни орган, који се бави заштитом људских права и контролом управе, док Повереник за заштиту равноправности штити само једно право - право на равноправност, односно право на слободу од дискриминације.

Да ли државе у окружењу, из бившег јединственог правног простора, имају дужу или краћу традицију у установљавању повереника за заштиту равноправности у односу на нас?

Тела надлежна за сузбијање дискриминације пре нас су установиле све државе бивше Југославије, али и друге државе у региону, изузев Црне Горе, која је то учинила после нас. Треба имати у виду да су организациони облици ових тела веома различити. Неке државе, попут Хрватске, имају више повереника који су задужени за заштиту од дискриминације одређених осетљивих и угрожених група, као што су деца, особе са инавалдитетом итд. У неким државама постоји посебан омбудсман за равноправност, а у неким посебан заменик омбудсмана који је надлежан за област заштите од дискриминације. Ни статус тела за равноправност није исти - у неким државама имају статус владиних агенција, а у неким их бира парламент.

У свакодневном говору, медијима, можемо да чујемо реч дискриминација. Како се она може најједноставније појмовно одредити?

Најједноставније речено, суштина дискриминације је у неједнаком поступању према једнакима и у једнаком поступању према неједнакима. До дискриминације долази када се према лицу или групи лица која се налазе у истој или сличној ситуацији са другим лицима поступа горе (неповољније), и то због неког њиховог личног својства (нпр. у огласу за посао, који успешно може да обавља свако ко је радно способан, тражи се лице до 30 година старости, чиме се искључују сва лица старија од 30 година). Дискриминација се врши и ако се према лицу или групи лица једнако поступа,

али такво поступање производи различите (неповољније) последице у односу на то лице, односно групу лица, због неког њиховог личног својства које се није узело у обзир. На пример, послодавац тражи од запослених који раде на каси да стоје све време. Ово правило је наизглед једнако за све, али има много особа са инвалидитетом, као и старијих особа које не могу да испуне овај услов. Тиме су оне доведене у неповољнији положај, имајући у виду да је у питању посао који може добро да се обавља и уколико запослени седи на столицу. Дискриминација је увек заснована на неком личном својству, полу, националној припадности, вери, инвалидитету, старости, сексуалној оријентацији или било ком другом својству. Треба, међутим, имати у виду да није свако прављење разлике аутоматски и дискриминација. Да би прављење разлике или неједнако поступање било дискриминација, потребно је да буде неоправдано. То значи да има ситуација када је прављење разлике оправдано, нпр. посебни програм запошљавања за младе, који треба да допринесу већем запошљавању младих особа без радног искуства или посебно означена паркинг места за возила особа са инвалидитетом, која се налазе на местима најближим улазима у објекте и сл.

Који облици дискриминације су најзаступљенији у нашем друштву?

У нашем друштву дискриминација је најраширенија по основу пола, националне припадности, с тим што су по овом основу најдискриминисанији Роми, затим, по основу инвалидитета, година старости и сексуалне оријентације. У Србији је раширена и непосредна и посредна дискриминација, а чести су случајеви повреде начела једнаких права и обавеза, говора мржње, узнемиравања и понижавајућег поступања. Оно што забрињава јесте да дискриминацију често врше Влада, министарства и други државни органи

и органи јавне власти. Највише притужби грађани и грађанке подносе због дискриминације приликом запошљавања и на радном месту, као и због дискриминације у пружању услуга, у коришћењу јавних објеката и површина. Организације цивилног друштва, које су такође овлашћене да подносе притужбе Поверенику, то чине најчешће због говора мржње и понижавајућег поступања према Ромима, особама са инвалидитетом и сексуалним мањинама.

Ко чешће притужује на дискриминацију-мушкарци или жене и у ком узрасном добу?

Притужбе подносе и жене и мушкарци, мада је нешто већи број жена. Притужбе због дискриминације на основу пола подносе само жене. У двогодишњој пракси Повереника само је један мушкарац поднео притужбу због дискриминације на основу пола. Кад је у питању узраст, притужбу углавном подносе особе средњих година, мада има и доста младих људи.

Да ли, према званичним статистикама, процентуално доминирају мушкарци или жене као жртве дискриминације?

Жртве дискриминације су и жене и мушкарци, али када је у питању дискриминација на основу пола, жене су искључиве жртве дискриминације.

Да ли из Вашег професионалног искуства, политичари, као представници грађана/грађанки и заступници њихових права и интереса, исказују дискриминаторне ставове својим поступцима или речима и како то утиче на грађане/грађанке?

Нажалост, догађа се да поједини политичари, па и они који су на одговорним функцијама, у јавним

наступима исказују своје дискриминаторне ставове. Уместо да буду промотери идеје равноправности и једнаких могућности, неки од њих говоре језиком мржње. Посебно су честе хомофобичне изјаве, којима се шире неистине и предрасуде и подстиче неравноправност, мржња и нетрпељивост према ЛГБТ популацији. Поводом таквих изјава издали смо већ неколико упозорења.

Да ли се, због својих положаја и функција, политичари могу сматрати недодирљивим карикама удруштву?

Нико није, нити сме бити недодирљив, када је у питању дискриминација. Свако је у Србији дужан да поштује забрану дискриминације, јер је она прописана Уставом и законима Србије. Поступање и понашање којим се ова забрана крши повлачи одговорност. Повереник је у досадашњем периоду спровео преко 15 поступака против Владе и министарстава, који су усвајањем општих аката прекршили забрану дискриминације.

Како бисте на скали од 1 до 10 оценили стање људских права у Србији деведесетих година прошлог века и у првој декади 21. века?

Имајући у виду добар нормативни оквир заштите људских права, који је последњих година изграђен, стање људских права оценила бих мршавом петицом. Много још тога морамо учинити да се стање побољша, посебно на плану заштите људских права.

Која група грађана/грађанки је посебно угрожена у нашој држави?

Сиромашна и незапослена лица, посебно жене изнад 50 година старости и жене са села, Роми, посебно Ромкиње, особе са инвалидитетом, посебно жене са инвалидитетом, деца из сиромашних породица, старије особе.

Колико кућно васпитање и окружење у коме живимо утичу на развој толерантности и прихватања различитости?

Толеранција се учи у кући и у школи. Чини ми се да толеранција није јача страна ни родитељима ни учитељима, па зато наша деца нису савладала ову важну животну лекцију. Сви морамо да научимо да је за миран и хармоничан живот у заједници неопходно да поштујемо и уважавамо не само оне

који су нам слични, већ и оне који се од нас разликују по својим идејама, ставовима, оне који су друге нације, вере, сексуалног опредељења, или који говоре другим језиком. Сви морамо да знамо да толерантна особа није особа која чини уступке, која је попустљива, већ она која се држи својих уверења, али и прихвата чињеницу да и други имају право на своја уверења, као и да је свако људско биће подједнако вредно и има право да буде то што јесте.

Колико сте својим ангажовањем успели да промените стање људских права код нас?

Као повереница за заштиту равноправности заједно са својим тимом чиним највише што могу да, користећи законска овлашћења, утичем на смањење дискриминације у Србији. Иза нас је преко 1.000 спроведених поступака по притужбама због дискриминације, осам парница за заштиту од дискриминације, велики број прекршајних пријава. Успешно су решени многи случајеви дискриминације читавих група наших грађана и грађанки, а многа дискриминисана лица добила су адекватно задовољење. Наш рад биће још успешнији и делотворнији када ојачамо капацитете институције Повереника.

Који је по Вама најтежи облик дискриминације и зашто и да ли се облици дискриминације уопште могу компарирати као лакши и тежи?

Сви облици дискриминације, и непосредне и посредне, наносе велику штету и неправду жртвама и изазивају негативне последице по читаво друштво. Посебно су опасни случајеви дискриминације групе лица, а нарочито случајеви који спадају у тешке облике дискриминације, као што су: изазивање и подстицање неравноправности, мржње и нетрпељивости по основу националне, расне или верске припадности, језика, политичког опредељења, пола, родног идентитета, сексуалног опредељења и инвалидитета; пропагирање или вршење дискриминације од стране органа јавне власти и путем јавних гласила; као и злочини из мржње.

Како видите стање људских права у Србији за 20 година?

Ја се искрено надам да ће за 20 година Србија бити друштво у којем се националне, етничке, верске, сексуалне и друге мањине не доживљавају као опасност и претња, већ као вредност и

богатство. Такво друштво неће настати само од себе. Потребно је да сви ми којима је на срцу стабилна и напредна Србија окренута будућности, дамо допринос изградњи друштва у којем антидискриминациони закони неће бити потребни. Зато морамо удружено деловати, како би људима помогли да науче како, тако разнолики по националности, пореклу, култури, вери, политичком убеђењу, родном идентитету, сексуалној оријентацији, можемо живети заједно и хармонично у демократском друштву.

Као наша професорка, шта бисте поручили студентима/студенткињама, као будућем темељусрпског друштва?

Кад год препознају дискриминацију, нека се сете мисли **Фила Клементса** и **Тонија Спинкса**: У нашем друштву постоје људи као што смо Ви или ја, који се свакога дана суочавају са неправдом само зато што се разликују од већине. Разликују се јер имају другу боју коже, зато што су жене, верују у другог бога, или су другог сексуалног опредељења. Ослободити се такве неправде и неједнакости јесте оно што је суштина приче о једнаким могућностима. А ако се ових мисли сете, сигурна сам да дискриминацију неће толерисати, већ да ће реаговати, користећи своје правничко знање.

Александар Михајловић

Фотографија: Владимир Благојевић

Интервју обављен у Нишу, 2.12.2012. године.

БЕСПЛАТНА ПРАВНА ПОМОЋ

Разговор са Филипом Мирићем, стручним сарадником на Правној клиници Правног факултета у Нишу

Филип Мирић је рођен 29. децембра 1981. године у Нишу. Основну и средњу школу завршио је са изузетним успехом. Носилац је дипломе "Вук Караџић" за успех током школовања. Дипломирао је на Правном факултету у Нишу 21.01.2008. године са просечном оценом 9.00. Школске 2008/2009. године уписао је докторске студије на Правном факултету у Нишу на кривичноправном смеру. Положио је све испите и испунио остале обавезе на докторским студијама са просечном оценом 9.67. Тренутно ради на изради докторске дисертације. Маја 2011. године, награђен је као најбољи студент докторских студија. Радио је као судијски приправник у Основном суду у Нишу, у периоду од 02.02.2009. до 02.02.2012. године. Активни је члан Виктимолошког друштва Србије. До сада је објавио више научних и стручних радова у водећим научним часописима од националног значаја. Од фебруара 2012. године ради као стручни сарадник на Правној клиници Правног факултета у Нишу.

Можете ли нешто ближе да нам кажете о својој болести, и колико је било тешко водити борбу са њом и упоредо завршити факултет?

Церебрална парализа, то је важно истаћи, није болест, већ медицинско стање, скуп неуролошких поремећаја, па се због тога и не лечи, већ се само одређеним терапијама могу ублажити њене последице. Настаје као последица оштећења појединих можданих центара на рођењу или непосредно после тога. У мом случају је делимично оштећен центар за моторичке функције, па се због тога отежано крећем. Могу да истакнем да ми није било тешко да студирам јер нисам водио „борбу“ са својим инвалидитетом. Инвалидитет је део личности који отежава нормално функционисање онолико колико то сама особа и њено уже и шире окружење дозволи. Тако схваћен, инвалидитет може бити и нова покретачка снага, која омогућава да се многе животне ситуације посматрају с ведрије стране и са више оптимизма.

Да ли сте имали подршку током студирања, како пријатеља тако и институција?

Подршка породице и пријатеља свакако много значи. Имао сам ту срећу да одрастам у породици која је у мени видела сасвим нормалну

особу. На ту подршку се надовезала подршка пријатеља, а касније и свих образовних институција. Људи вреднују искрен и посвећен рад, па је тако било и у мом случају. Околина ће вас посматрати онако како ви посматрате себе, а ја сам увек себе доживљавао равноправним делом друштва у коме живим, са својим потребама, проблемима, жељама и циљевима.

Како Вам је изгледао одлазак у основну, па и средњу школу? Претпостављам да онда није било рампи, будући да их и сада нема довољно.

Будући да сам и основну школу „Вожд Карађорђе“ и гимназију „Бора Станковић“ у Нишу завршио као носилац дипломе „Вук Караџић“, јасно је да нисам имао проблема што се тиче учења и

стицања нових знања. Тада су биле свуда архитектонске баријере и оне су само биле одраз тадашњег друштвеног става према особама са инвалидитетом, који их је у великој мери искључивао из друштвених токова и онемогућавао им активно учешће у њима. Ниједна баријера није већа од моје жеље да се непрестано усавршавам. Срећом, од тада до данас, многе су се ствари промениле на боље. Наш Факултет сада има приступну рампу за кориснике инвалидских колица, лифт и прилагођени тоалет, што га сврстава у ред најдоступнијих факултета Универзитета у Нишу, што је свакако прави корак ка пуној инклузији студената са инвалидитетом у образовни систем.

Шта сматрате, тренутно, својим највећим успехом?

Иако сам остварио доста успеха на различитим животним пољима, сматрам да је мој највећи професионални успех чињеница да сам 2011. године проглашен за најуспешнијег докторанда Правног факултета у Нишу. Ова награда за мене има велики значај, јер потиче из матичне институције, у којој сам студирао, у којој сада радим.

Да ли поред професије којом се бавите, постоји још нешто у чему бисте волели да се опробате?

Некада сам желео да се опробам у стрељаштву, у дисциплини малокалибарски пиштољ. Нажалост, стрељане у Нишу, према мојим сазнањима, нису прилагођене особама са инвалидитетом, иако је велики број медаља за нашу земљу на недавно одржаним Параолимпијским играма у Лондону освојен управо у овом спорту.

Да ли се часопис „Правник“ доста изменио од времена кад сте писали за њега?

Часопис „Правник“ се доста изменио у односу на време када сам ја као студент писао за њега. Промене су видљиве и у дизајну, који је сада много потпунији и лепши и у садржинском погледу. Сада

има више рубрика које се директно тичу живота и рада студената, а његовој већој доступности свакако доприноси и чињеница да се сада може наћи и у електронском облику. Сасвим је сигурно да је часопис „Правник“ био и остао гласило свих студената нашег Факултета и веран репрезент њихових успеха и рада.

Када сте били студент у чему сте највише уживали?

Студентске дане памтим пре свега по незаборавном дружењу са колегиницама и колегама у Клубу студената нашег Факултета и на теренској настави из Пенологије. Факултет нам је тих година био „друга кућа“ у буквалном смислу те речи. Мислим да испити не би требало да буду синоним за студирање. Стицање нових пријатељстава је једнако битно као и стицање нових знања. Наравно, сећам се и непреспаваних ноћи пред испит. То је онај мање леп, али неизоставни део студирања. Трему пред испит има само онај студент који је много и вредно учио јер има и шта да изгуби.

Пошто истражујете малолетничку делинквенцију, шта мислите који су најчешћи узроци који доводе до делинквенције?

Малолетничка делинквенција представља изузетно сложен криминолошки и правни феномен који је условљен бројним факторима. Од егзогених фактора се, по мом мишљењу, издвајају: сиромаштво, лоши односи у породици и општи односи у друштву који стварају погодне услове за развој криминалитета, а од ендегених ту су личност и поједине карактерне особине, иако не постоји посебан психолошки тип злочинца. Код младих се често ствара слика да се до успеха и бољег положаја у друштву стиже лако, а да је вршење кривичних дела најбржи пут ка томе. Свакако је на друштву велика обавеза да утиче на измену оваквог става код младих, који су из било којих разлога прекршили правне или моралне норме, јер је у томе суштина њихове ресоцијализације.

Већ годину дана сте сарадник на Правној клиници. Да ли се према студентима опходите као професор или имате другарски однос?

Трудим се да студентима, пре свега, пренесем део свог знања и практичног искуства које сам стекао радећи на различитим пословима у правној струци. Желео бих да свој ауторитет према

/Лист студената Правног факултета/

студентима градим на основу знања и вештина које поседујем и способности да их пренесем млађим колегицима и колегама, а не на формализму функције коју обављам. Трудим се сваког дана да то и постигнем, а колико сам у томе успео, најобјективнији суд ће дати сами студенти, са којима свакодневно радим на Правној клиници.

Да ли можете да наведете 3 разлога зашто је добро похађати програм Клинике?

Рад на Правној клиници омогућава студентима да се, већ током студија, суоче са „стварним“ клијентима и њиховим практичним и животним, правним проблемима. То омогућава развој критичког размишљања и вештине да се конкретни животни проблем клијенткиња и клијената подведе под одговарајућу правну норму и пружи одговарајући правни савет и на крају састави делотворни правни поднесак. Способност критичког размишљања је од изузетне важности за сваког будућег правника. Такође, кроз рад на Правној клиници студенти могу да самовреднују своје знање из појединих области права и тако своје даље усавршавање усмере у одређеном правцу.

Пошто сте на кривичноправном смеру, који предмет Вам је најзанимљивији избог чега?

Изабрао сам кривичноправну област за поље научног интересовања пре свега из разлога што сматрам да изучавањем криминалитета могу, на неки начин, допринети његовом смањењу и стварању безбеднијег друштва. Као правник, потпуно сам свестан суштинског значаја позитивних кривичноправних дисциплина. Ипак, мислим да свеобухватно проучавање криминалитета захтева поред позитивноправног и криминолошки и виктимолошки приступ, због чега сам те области изучавао са посебним интересовањем још током основних студија.

Радили сте у суду као приправник. Да ли можете да упоредите, подвучете паралелу између рада у суду и рада на факултету као стручни сарадник?

Рад у правосуђу ми је помогао да стекнем неопходна практична искуства потребна сваком успешном правнику и много искрених колега и пријатеља, али ипак тек кроз рад на Правној клиници, испунио сам своју жељу још из студентских дана, да радећи на Факултету своје

знање и искуство преносим млађим генерацијама. Рад у науци је нешто што ме заиста испуњава.

Да ли бисте желели да након одбране доктората останете у Нишу и посветите се раду на Факултету или имате неки други циљ?

Након одбране докторске дисертације желео бих да започнем своју академску каријеру на Правном факултету Универзитета у Нишу. Искрено се надам да ће се пронаћи модалитети да ту своју жељу и остварим, а на корист наших студената и шире академске заједнице.

Шта мислите о болоњском систему студирања?

Болоњски систем студирања, као и сваки други, има своје позитивне и негативне стране. Пре свега, од студената се захтева веће ангажовање током студирања (активан рад на предавањима и вежбама, предиспитне обавезе, могућност парцијалног полагања испита), што им у великој мери олакшава припрему испита. С друге стране, чињеница да су сви испити једносеместрални, понекад онемогућава студенте да у пуној мери изуче поједине области права, што може да има негативне последице на укупан фонд знања. У сваком случају, највећу одговорност за успех у студирању носе сами студенти, јер од њиховог рада, упорности, мотива и жеље за напредовањем и усавршавањем у највећој мери и зависи крајњи резултат студија, без обзира о ком се образовном систему ради.

За крај, да ли имате неку поруку за све студенте на Правном факултету?

Желео бих да свим младим колегицима и колегама поручим да су изабрали једну врло лепу и занимљиву, али и надам се одговорну професију. Никада не смеју изгубити из вида да ће својим радом и одлукама које буду доносили у великој мери креирати будућност наше земље и друштва. За ову узвишену мисију треба да се припремају још током студирања. Наравно, овај процес мора бити проткан незаборавним дружењима, истинским пријатељствима и љубавима, како би студирање заиста и било најлепши период у животима сваког од нас. На крају, најважније је да живимо радошћу испуњен и срећан живот!

Јована Митровић

Фотографија: Владимир Благојевић
Интервју обављен у Нишу, 14.12.2012. године.

ЕРИСТИЧКА ДИЈАЛЕКТИКА

(УМЕЋЕ КАКО ДА СЕ УВЕК БУДЕ У ПРАВУ)

Други пут заредом ове године, у оквиру опште обуке на Правној клиници, организује се радионица о **ЕРИСТИЧКОЈ ДИЈАЛЕКТИЦИ**. Право учешћа имају студенти треће и четврте године основних академских студија права.

Шта је еристика? Чему нас учи? Да ли је забавно на радионицама? Да ли ћемо захваљујући вештинама које научимо на обуци моћи да лакше комуницирамо са другима?

То су само нека од питања која ми колеге радознано постављају, распитујући се пред први састанак групе. Управо из тог разлога одлучио сам да укратко представим овај програм обуке.

Обука траје око три месеца. Две недеље пре почетка обуке расписује се конкурс за полазнике, а кандидати пишу мотивационо писмо, у коме образлажу мотиве због којих желе да учествују у раду ове радионице. Група се састаје једном недељно, у термину који студентима највише одговара.

На сваком састанку учесници се деле у две групе, оне који су ЗА или ПРОТИВ онога што је задата тема на тој радионици, нпр. они који подржавају еутаназију, с једне стране и они који су против ње, с друге стране. Након тога, доц. др Марко Трајковић, који иначе води овај програм обуке, једној од група открива трик, који ова треба да примени према противницима. За то време остали, који чине публику, до краја расправе покушавају да одгонетну трик. У почетку, свака група броји четири или више чланова, да би се њихов број смањивао, а затим долази и најзанимљивији део (бар по мени), када смо лицем у лице са својим противником. За те састанке се везују бројне анегдоте, током дебате некадашњи пријатељи постају непријатељи, бранећи своје ставове и обратно. Наравно, на крају се све завршава смехом, нарочито када погрешно погодимо трик или из публике неко нешто смешно коментарише.

За све нас, као будуће адвокате, судије, политичаре, овај вид обуке је јако важан. Тако вежбамо да бранимо своје личне интересе или интересе наше заједнице, чак и у оним ситуацијама када можда у потпуности не заступамо такве ставове, али из одређених разлога то морамо да чинимо.

Овде ћу навести неке од трикова:

-Сјајну смицалицу представља *retorsio argumenti*, када се аргумент који противник хоће да употреби за себе може боље применити против њега. На пример, он каже: "То је дете, зато се мора блаже поступати с њим".

Retorsio: "Управо зато што је дете, морамо га строго васпитавати, да му се рђаве навике не би усталиле."

-Када се при помену неког аргумента противник неочекивано наљути, на том аргументу ваља жестоко инсистирати, не само зато што је добро да буде бесан, него зато што се треба надати да смо дирнули у слабу страну његовог тврђења и да се на том месту може нанети више штете, него што смо то очекивали.

-Захтева ли противник да признамо нешто из чега би онда непосредно следио проблем препирке, одбијамо то и означавамо као *restitutio in integrum*, јер ће и он и слушаоци лако поистоветити неко тврђење које је увези с проблемом, а на тај начин му одузимамо његов најбољи аргумент.

-Изнервирати противника да побесни. Јер, у бесу није у стању да правилно расуђује и увиди своју предност. До беса га доводимо тако што му отворено наносимо неправду, шиканирамо га и уопште се непристојно односимо према њему.

-Када приметимо да противник намерно негира питања чије би прихватање било од користи за наше тврђење, морамо да питамо за супротно од нашег тврђења, као да желимо да то потврди, или да му бар понудимо да бира и једно и друго, да не би приметио које од тврђења желимо да буде прихваћено.

Свим колегама препоручујем да се пријаве и учествују у овом програму обуке. На крају курса добија се сертификат који потврђује учешће и писмо препоруке.

Александар Михајловић

ФАКУЛТЕТСКЕ И СТУДЕНТСКЕ АКТУЕЛНОСТИ

Дана 23. маја 2012. године на Правном факултету Универзитета у Нишу одржан је радни састанак поводом ТЕМПУС ПРОЈЕКТА - МАСТЕР ЕВРОПСКИХ СТУДИЈА (Нови Сад/ Ниш - 2012/2013).

У петак, 01.06.2012. године на Правном факултету у Београду одржан је округли сто: "Улога правних клиника у будућем систему бесплатне правне помоћи у Републици Србији", са циљем да се широј научној и стручној јавности представи радна верзија Закона о бесплатној правној помоћи, коју је израдила радна група Министарства правде Републике Србије. Скупу су присуствовали помоћник министра правде Републике Србије, Војкан Симић, представници правних клиника Правног факултета у Београду, Правног факултета у Нишу, Правног факултета у Новом Саду, адвокатуре, као и бројних невладиних организација. Рад Правне клинике Правног факултета у Нишу представили су проф. др Невена Петрушић и Филип Мирић, стручни сарадник Правне клинике Правног факултета у Нишу.

Дана 11. јуна 2012. почела је припремна настава за полагање пријемног испита.

Дана 29. августа 2012. године група студената нашег Факултета је у пратњи асистента Дарка Димовског, учествовала на семинару, под називом: "Заштита од дискриминације у Србији: поступак пред Повереником за заштиту равноправности". Предавачица на семинару је била проф. др Невена Петрушић. Семинар је одржан у Београду.

Дана 1. октобра 2012. године, поводом нове школске 2012/2013. године, одржана је свечана академија у амфитеатру Правног факултета.

У периоду од 4. до 5. октобра 2012. године на Правном факултету у Нишу је одржана међународна научна конференција: „A Decade in the Development of Private International Law: 2003-2012“. Организатор конференције био је проф. др Мирко Живковић. Том приликом, наш Факултет је имао част да угости господина Ханс ван Луна, генералног секретара Хашке конференције о међународном приватном праву, који је уједно на нашем Факултету свечано отворио Центар за међународно приватно право хашких конвенција, једини такве врсте у овом делу Европе.

У петак, 5. октобра 2012. године, министар правде и државне управе Републике Србије, господин Никола Селаковић посетио је Правни факултет Универзитета у Нишу, поводом Међународне научне конференције „A Decade in the Development of Private International Law: 2003-2012“.

Од 3. до 7. октобра 2012. године, представници Правног факултета Универзитета у Нишу, проф. др Александар Ђирић и доц. др Дејан Вучетић боравили су у Москви, на позив представника Правног факултета Финансијског универзитета Владе Руске Федерације.

У четвртак 25.10.2012. године на Правном факултету Универзитета у Нишу одржана је промотивна акција „SEELS Opening Day“, која се организује на свим правним факултетима који припадају SEELS мрежи.

Дана 30. 11. 2012. године потписан је меморандум о сарадњи између Савеза студената Правног факултета у Нишу и студентског парламента Правног факултета „Јустинијан Први“ из Скопља.

Дана 06.12.2012. године, у сали за седнице Правног факултета Универзитета у Нишу, одржано је свечано уручење диплома о стеченом високом образовању и стручном називу дипломирани правник.

IV ELSA ex-Yu конференција, на тему „Грађанска непослушност као једно од основних људских права“ одржана је од 29.11. до 2.12.2012. године, у хотелу Сплендид, у Бечићима, у Црној Гори. ELSA Ниш је успоставила сарадњу са Националним бордовима Словеније, Македоније и Црне Горе и стекла многобројна познанства са колегама из тих држава. Разматрали смо могућност да 2013. године будемо организатори ELSA ex-Yu конференције у нашем граду и добили смо њихову подршку. Предстоје нам разговори са осталим

локалним групама из наше земље, које ћемо одржати на Копаонику, 12.12.2012. на Националној скупштини.

У периоду од 14. до 16. децембра 2012. године, на регионалном Price Media Law Moot Court такмичењу, одржаном у Београду, екипа нашег Факултета заузела је друго место и тиме се пласирала на светско такмичење, које ће се одржати у Оксфорду, априла 2013. Екипа ће, поред нашег Факултета, представљати и државу, јер је једини тим из Србије који се квалификовао за међународно такмичење. Екипу нашег факултета чине: Милица Андрејевић, Саша Маркота, Милица Николић, Стеван Станојевић, Теодора Величковић и Ивана Станковић, а за такмичење их припрема доц. др Дејан Вучетић.

У уторак, 18. децембра 2012. године, декан Правног факултета у Нишу, проф. др Предраг Димитријевић, примио је екипу студената Правног факултета из Ниша која је на регионалном Price Media Law Moot Court такмичењу освојила друго место и тиме се пласирала на светско такмичење у Оксфорду.

Александар Михајловић

ЦЕНТАР ЗА МЕЂУНАРОДНО ПРИВАТНО ПРАВО ХАШКИХ КОНВЕНЦИЈА

разговор са проф. др Мирком Живковићем

На Правном факултету у Нишу је 4. и 5. октобра 2012. године одржана јубиларна 10. међународна научна конференција *Декада у развоју међународног приватног права: 2003- 2012*. Организатори Конференције били су проф. др Мирко Живковић и асистент Сања Марјановић.

Том приликом, наш Факултет је посетио министар правде и државне управе господин Никола Селаковић. Учесник Конференције је био и др Ханс ван Лун, Генерални секретар Хашке конференције за међународно приватно право, који је на нашем Факултету свечано отворио Центар за међународно приватно право хашких конвенција.

Наш Факултет је био домаћин јубиларне 10. међународне научне конференције Декада у развоју међународног приватног права: 2003-2012. О каквој конференцији је реч и из којих су све државе били учесници?

Реч је о једној од традиционалних конференција која окупља професоре и асистенте Међународног приватног права из свих држава бивше СФРЈ. Наиме, прва МПП конференција одржана је 2003. године на Правном факултету у Нишу и њена тема је била *Двадесет година Закона о Међународном приватном праву*. Управо је тада обновљена научна сарадња, која је, на жалост, била прекинута услед ратних дешавања на овим просторима. У међувремену, заједница МПП-а са ех-ЈУ простора постала је одлично организована тако да функционише као једна велика породица. То је разлог што је, након десет година, Правном факултету у Нишу указана част да буде домаћин и ове јубиларне десете МПП Конференције. Овога пута, поред професора и асистената из свих некадашњих југословенских република, учествовале су и колеге из Холандије, Шведске, Немачке, Грчке, Бугарске и Турске. Осим тога, ова Конференција је посебна и по самој организацији. Наиме, она је обухватала четири тематске целине, од

којих је свака имала свог известиоца. Након излагања сваког од њих, уследила би стручна дискусија о конкретној теми, што је допринело динамици конференције и веома живој и квалитетној размени научних ставова.

Поред тога, планирано је и објављивање посебног Зборника на енглеском језику са радовима учесника конференције.

Укратко, може се рећи да је у питању престижна Конференција, што је утисак свих учесника.

Имали сте част да, том приликом, др Ханс ван Лун свечано отвори Центар за међународно приватно право хашких конвенција. Како сте дошли на идеју да сена нашем Факултету оснује овакав Центар?

Идеја није нова и сасвим је природна. Наиме, Хашка конференција је најзначајнија организација у свету која се бави међународним приватним правом. Њен циљ како уосталом и предвиђа члан 1 Статута, јесте прогресивна унификација МПП-а. Осим тога, њене чланице су државе са свих континената (има 72 чланице - 71 државу и Европску унију). Дакле, сасвим је разумљиво да смо оснивањем Центра хтели да направимо институционалну везу са организацијом која окупља државе са свих континената и у којој се одвијају епицентрална дешавања на пољу међународног приватног права у свету. То је од посебног значаја за нашу државу која је чланица 9 хашких конвенција (а од следеће године 11, јер су две у поступку ратификације).

Дали у региону има сличних центара?

У региону нема сличних центара. Хашка конференција има два бироа, један у Буенос Ајресу, а други у Хонгконгу. Центар који постоји на нашем Факултету нема статус бироа Хашке конференције, могло би се рећи да је он институција *sui generis*, али да због тога и није мање значајан. Колики је заправо његов значај, најбоље потврђују речи господина Ханс ван Луна, „да је Ниш постао центар Међународног приватног права у региону“.

Које су планиране активности Центра?

Планиране активности Центра у складу су са циљевима због којих је основан. Пре свега, пожељно је да наша земља постане уговорница што већег броја хашких конвенција (посебно оних шире прихваћених) и да на тај начин оствари циљ делимичне унификације нашег Међународног приватног права. Међутим, тиме се посао не окончава. Напротив, у једном смислу он тиме и отпочиње јер, након ратификације, треба изучавати и пратити примену конвенција у пракси. Стога, Центар има за циљ и да олакша рад централних органа (нпр. Министарству правде, Министарству финансија, Министарству за рад и социјалну политику), који се могу обратити Центру уколико се јаве проблеми или недоумице у примени конкретне конвенције. Такође, добра сарадња успостављена је и са адвокатима и судијама. Најзад, али не мање важно, Центар је отворен и за студенте свих нивоа студија, како из земље тако и из иностранства.

Којом литературом Центар располаже и коме је она све доступна?

Центар је за овај кратак временски период успео да прибави богату литературу. Сваку конвенцију поред текста, прате и прелиминарни документи, извештаји специјалних комисија, водичи за добру примену и друго. Ту је и велики број светских часописа из области МПП-а. Поводом отварања Центра, добили смо од Хашке

конференције изузетно вредан поклон – збирку докумената *Actes et documents* за све тзв. новије хашке конвенције. Вредност поклона у материјалном смислу је несумњива (преко 5.000 евра), али је нама важније да је поклон стигао са правог места, уз напомену да можемо рачунати и на све нове публикације Хашке конференције.

Који су Вам планови у будућности у погледу развоја Центра и да ли имате у виду успостављање сарадње са сличним центрима?

Као што сам већ рекао, сличних центара у овом делу Европе нема. Што се будућих активности тиче, планирано је гостовање стручњака Хашке конференције који ће на нашем Факултету држати предавања о појединим конвенцијама. Жеља нам је да Република Србија настави да буде поштован и кооперативан члан Конференције, кроз учешће на свим састанцима које она организује. Наравно, не смео заборавити и студенте, које треба анимирати и подстицати да се још више интересују за изучавање ове области права, без обзира на ниво студија. Такође, у плану је да се Центар институционализује одговарајућим изменама Статута Правног факултета како би постао самостална научно-истраживачка јединица Факултета. На крају, посебну захвалност дугујемо управи Факултета, а пре свега декану, проф. др Предрагу Димитријевићу, који је у потпуности разумео значај овог Центра и подржао његово оснивање.

Александар Михајловић

Интервју обављен у Нишу, 26.12.2012. године.

SEELS - Мрежа правних факултета југоисточне Европе

Земље југоисточне Европе деле заједничке задатке, потребе и перспективе за њихово будуће чланство у Европској унији и испуњавање копенхашких критеријума. Правни систем образовања у овим земљама је од великог значаја да гарантује одржив развој владавине права. Успостављање Мреже правних факултета југоисточне Европе (South East European Law School Network - SEELS) институционализоваће регионалну сарадњу у областима: правног образовања, истраживања, обуке и издаваштва и повећаће мобилност и умрежавање студената, академске заједнице, правосуђа и правничке професије.

У циљу одржавања квалитета и одрживости SEELS предвиђене су различите врсте чланства. **Редовни чланови** су они који имају право да учествују у развоју политике и процесима одлучивања унутар Управног одбора и пуно право избора. **Придружени чланови** су они који су укључени у поједине програме и активности, које спроводи SEELS. **Почасни чланови** су они који су значајно допринели SEELS-у оснивању, раду и активностима.

Оснивачи универзитети/правни факултети, који имају статус редовних чланова SEELS-а, су следећи: Универзитет у Тирани, Правни факултет (Албанија), Универзитет у Сарајеву, Правни факултет (Босна и Херцеговина), Универзитет у Зеници, Правни факултет (Босна и Херцеговина), Универзитет у Загребу, Правни факултет (Хрватска), Универзитет у Сплиту, Правни факултет (Хрватска), Универзитет у Скопљу, Правни факултет "Јустинијан први" (Македонија), Универзитет Црне Горе, Правни факултет (Црна Гора), Универзитет у Београду, Правни факултет (Србија), Универзитет у Крагујевцу, Правни факултет (Србија), Универзитет у Нишу, Правни факултет (Србија).

Крајем октобра 2012. године на Правном факултету у Нишу одржана је презентација SEELS-а. У оквиру промоције, под називом, "SEELS Opening Day", успешно је реализовано више промотивних активности.

У холу Правног факултета, чланови Савеза студената Правног факултета су поделом промотивног материјала, информисали своје колеге о значају и активностима SEELS мреже.

У сали за седнице Правног факултета одржана је презентација SEELS мреже, којој су присуствовали наставници, сарадници и студенти Факултета. Присутнима су се обратили декан Правног факултета у Нишу, проф. др Предраг Димитријевић, проф. др Предраг Цветковић, доц. др Дејан Јанићијевић, доц. др Дејан Вучетић и асистенткиња Сања Ђорђевић.

Након одржане презентације, наставници, сарадници и студенти Правног факултета присуствовали су свечаном коктелу у Клубу студената Правног факултета.

Илија Гавриловић

РЕГИОНАЛНО ТАКМИЧЕЊЕ У СИМУЛАЦИЈИ СУЂЕЊА ИЗ ОБЛАСТИ МЕДИЈСКОГ ПРАВА

На регионалном такмичењу у симулацији суђења из области Медијског права - Price Media Law Moot Court Competition – екипа нашег Факултета освојила је друго место, и тиме се пласирала на светско такмичење које ће се одржати у Оксфорду априла 2013. године.

Припреме за такмичење су трајале од септембра 2012. године. Тада је доц. др Дејан Вучетић, који је и припремао екипу, расписао конкурс за њене чланове. Од нас се захтевало пре свега одлично знање енглеског језика, способност доброг јавног наступа и излагања, изузетна правничка логика, али и посвећеност и мотивисаност за рад. Након спроведеног интервјуа, одабрана је екипа коју чине: Милица Андрејевић, Стеван Станојевић, Теодора Величковић, Милица Николић, Саша Маркота и Ивана Станковић.

Принцип такмичења је такав да све екипе које учествују добијају исти хипотетички случај. У њему је описана ситуација у земљи и одређени поступци државе којима су угрожена права загарантована Универзалном декларацијом о људским правима. На основу тог случаја потребно је написати тужбу и одговор државе на ту тужбу. Тако је и наш тим подељен у два подтима – оне који су заступали подносиоце тужбе и троје чланова који су имали задатак да одбране државу.

Прва фаза такмичења се састојала у писању поднесака. За аргументацију смо користили праксу Европског суда за људска права, америчког Врховног суда, бројне конвенције, декларације и многе друге међународне изворе. Додатна отежавајућа околност је била чињеница што је језик такмичења енглески, али нам је у свему томе несебичну помоћ пружила професорка енглеског Гордана Игњатовић. О уложеном времену, труду, као и таленту и доброј правничкој логици које наша екипа има, говори и чињеница да смо освојили награду за најбоље написан поднесак на такмичењу. Такође, за све време припрема, имали смо пуну подршку Факултета и Декана, као и бројних професора и асистената.

Друга фаза такмичења, усмени део, одржала се у Београду 14-16. децембра 2012. године. Екипе су имале задатак да представе своје аргументе пред судијама Европског суда за људска права, бројним адвокатима и другим стручњацима из области Медијског права. Припреме које су трајале до касно у ноћ, озбиљан рад и добро припремљени говори довели су нас до све четири победе у такмичењу по рундама, чиме је наша екипа као првопласирана доспела у финале. Међутим, у неизвесном финалу је ипак победила екипа Правног факултета из Загреба, чиме нам измиче и званично прво место.

Додатни доказ о квалитету нашег тима је и то што је и награду за најбољег говорника добио наш члан, студент четврте године, Саша Маркота. Саша се у конкуренцији од 50 такмичара показао као најбољи у излагању, структурирању говора, аргументацији и одговарању на питања судија, која нису била нимало лака. Исту награду очекујемо и у Оксфорду!

Поред загребачког и нашег тима, у Оксфорд су се пласирали и студенти са Правног факултета у Сарајеву.

Сада, када су се утисци довољно слегли, заједно са професором Вучетићем пажљиво правимо планове и полако почињемо са припремама за Оксфорд. Испитни рок је и нас мало успорио, али већ средином фебруара крећемо изнова са истраживањима, састављањем и вежбањем говора. На регионалном такмичењу увидели смо и јаче и слабије стране, тако да ћемо то искуство искористити како бисмо се што боље показали и на светском.

Жеље свих нас су велике и надамо се да ћемо се и Оксфорду показати у добром светлу и још једном потврдити да Правни факултет у Нишу школује одличне правнике!

Eguna Price Media Law Moot Court Competition

ЕВРОПСКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ СИМУЛАЦИЈЕ СУЂЕЊА ПРЕД ЕВРОПСКИМ СУДОМ ЗА ЉУДСКА ПРАВА

Екипа Правног факултета у Нишу, у саставу: Ивана Станковић, Јелена Живковић, Милена Стојановић и Милица Тодоровић коју као тренери предводе асистенти Правног факултета Универзитета у Нишу Дарко Димовски и Иван Илић, учествује на европском такмичењу из симулације суђења пред Европским судом за људска права (moot court).

Екипа Правног факултета је одабрана међу 16 најбољих, од преко 120 екипа из целе Европе. Овакав успех до сада није забележен, с обзиром на велику конкуренцију на квалификационом такмичењу. Другим речима, квалификациону групу су сачињавале све екипе правних факултета са простора Европе, што је пролазак у најбољих 16 екипа учинио знатно тежим. Квалификационо такмичење се састојало од писања поднесака на основу хипотетичког случаја. Наиме, организатори из Европске асоцијације студената права (ELSA) су поставили хипотетички случај, у којем је жена, која је иначе скоро неписмена и слабо образована, била принудно стерилисана после рођења детета, због тога што је HIV позитивна. То је резултирало тиме да ју је муж напустио, а она је била дискриминисана од стране локалне заједнице. Случај је био веома тежак, јер је Европски суд за људска права до сада имао само пар случајева у својој пракси о принудној стерилизацији HIV позитивних особа. После вишемесечног рада, Екипа Правног факултета је написала два поднеска. Један од стране апликанта, а други од стране респондента (државе).

На основу поднесака Екипа Правног факултета је, од стране судија, изабрана за финално такмичење, које се одржава у Стразбуру (Француска) од 24. до 28. фебруара 2013. године. Само финално такмичење се састоји од усменог презентовања правних аргумената везаних за случај. Такође, постоји неколико рунди, на основу којих се одређују полуфиналисти. Екипа Правног факултета се нада да ће себе, Правни факултет, као и Републику Србију, представити у најбољем светлу.

Дарко Димовски,
асистент с.р.

Иван Илић,
асистент с.р.

ЈЕДИНИЦА ЗА КВАЛИТЕТ Критикујте како треба!

За студенте који **нису ранораниоци** и **ретко кад посећују предавања**, а желе да допринесу квалитету наставе и рада, уколико нису чули, спроводи се анонимно анкета сваке године, на крају јесењег и пролећног семестра. Анкета има за циљ побољшање педагошког рада професора и сарадника у настави, квалитета предавања и вежби, као и квалитета уџбеника. Тако да, драги студенти, уместо што се жалите вашим пријатељима уз сваку кафу (који то не могу да разумеју јер су са другог факултета), мами и тати како не можете да научите две хиљаде страна, како професори баш вас мрзе од шесто студената, не будите лењи, попуните анкету! Ако се питате ко спроводи анкетање, то су Комисија за праћење и унапређивање студирања, уз помоћ Менаџера квалитета и под надзором Одбора за квалитет. Потом се на седници Одбора разматра извештај о вредновању оцењивања, извештај о резултатима оцењивања, као и предлози катедара и утврђују се предлози општих мера које треба предузети. Затим, продекан за наставу организује појединачне разговоре са наставницима чији су рад студенти вредновали ниском просечном оценом и на чијим испитима редовно падате, а онај 1% студената који положи представљају предмет ваше идеализације или зависти. Наставник и продекан за наставу, шеф одговарајуће катедре и чланови Одбора за квалитет утврђују узроке лоших резултата оцењивања и разматрају мере за унапређивање оцењивања. Зато се потрудите да оцените професоре, а не да се светите зато што сте пали испит, јер још увек нисте научили оних 2.000 поменутих страна да би вас професори схватили озбиљно. Уколико наставници буду оцењени ниским оценама у две узастопне године, Одбор за квалитет предлаже декану предузимање мера које ће обезбедити унапређивање квалитета рада. Ако наставник, односно сарадник, одбије предложене мере, или те мере не доведу до побољшања квалитета у оцењивању и резултата

оцењивања у наредном испитном року, декан, на предлог Одбора за квалитет, доноси одлуку у складу са Законом о раду, Правилником о раду, односно уговором о раду.

Дакле, уколико нисмо биле превише формалне и уколико нисмо личиле на уџбенике на које се жалите, па сте овај текст до краја прочитали, надамо се да ћете се убудуће у већем броју одазивати и културно износити сваки предлог или критику.

Комисија за праћење и унапређивање студирања ће након спроведене анкете и статистичке обраде података сачинити Извештај о резултатима студентске анкете, који упућује Одбору за квалитет, свим катедрама и Наставно-научном већу Факултета.

Према подацима Службе за наставу и студентска питања, у пролећном семестру школске 2011/2012. године, на Факултету студира **4.019** студената. По годинама студија, број студената је био следећи: уписало први пут прву годину 558, обновило 153; уписало први пут другу годину 413, обновило 222; уписало први пут трећу 616, обновило 52; уписало први пут четврту 427, а на продуженој години (раније обнова апсолвентског стажа) број студената износи 1578.

Према подацима број попуњених анкета по годинама студија је следећи: од укупног броја на првој години 711 студената, број попуњених анкета је 233 (18.71%); на другој години од 635 је 484 (38.88%); на трећој од 668 студената, број попуњених анкета је 304 (24.42%) и на четвртој од 2005 је попуњено 224 (17.99%). **Збир попуњених анкетних листова на свим годинама износи 1.245 (100%).**

Према подацима просечно присуство настави анкетираних студената на првој години износи 40 (3.21%), на другој 287 (23.05%), на трећој 915 (73.49%) и на четвртој (0.24%). **Укупан број присуства студената на свим годинама износи 1.245 (100%)**

Према подацима просечна оцена на студијама анкетираних студената на првој години износи 8.44, на другој 8.03, на трећој 8.25 и на четвртој 8.29. **Укупна просечна оцена на студијама анкетираних студената износи 8.21.**

Гала Бончић и Александра Ћирић

У НИШУ ОТВОРЕНА КАНЦЕЛАРИЈА ЗА ОБЕЛЕЖАВАЊЕ 1.700 ГОДИНА ОД ПОТПИСИВАЊА МИЛАНСКОГ ЕДИКТА

Свечаним вечерњим богослужењем кардинала и миланског надбискупа Анђела Сколе почело је обележавање 1.700 годишњице Миланског едикта. Овим документом хришћанство је 313. године изједначено са другим религијама у Римском царству.

Према мишљењима многих стручњака и историчара, припрема прославе годишњице Миланског едикта, требала је да почне много раније. Иако нас од манифестације дели само неколико месеци, и сви културно историјски споменици везани за цара Константина тек треба да буду обновљени и заштићени, Ниш је отворио Канцеларију за организацију прославе 1.700 година од Миланског едикта.

Канцеларија, коју је отворио председник Скупштине Србије, господин Небојша Стефановић, у наредних годину дана координисаће рад свих институција и појединаца који учествују у реализацији прославе Миланског едикта.

Циљ је да се Србија и Ниш чвршће позиционирају на културној мапи Европе. Канцеларија у Нишу повезиваће све институције и учеснике у обележавању јубилеја, од градских, преко републичких до оних из иностранства.

Студенти могу активно учествовати у припреми овог најзначајнијег догађаја у 2013. години, тако што ће своје предлоге у писаној и електронској форми доставити Канцеларији за обележавање Миланског едикта на адресу: Улица Цара Душана, број 30 или електронском поштом на адресу: 2013@ni.rs.

Илија Гавриловић

У Ч Е Њ Е

- БАУК ИЛИ ЗАДОВОЉСТВО

Успешно студирање и убрзано учење није привилегија једино генијалаца, већ сваки студент може бити успешан, ако је за то довољно мотивисан и на време донесе одлуку о томе. Студенти виде разне начине и методе за успешније учење као додатну активност и због тога показују одбојност према томе. Стратегије и технике учења треба развијати и усавршавати, као и све друге активности којима ћете се бавити касније у животу. Оне треба да вам помогну да остварени резултати буду у складу са уложеним временом, енергијом и трудом, да учите са лакоћом и задовољством, како би били успешни.

Битно је да упамтите следеће: без обзира на године, пол и образовање, свако од нас може запамтити и научити све што пожели, ако користи интелектуалне способности, учи на јединствен начин, открије и примени сопствени стил учења. Следећи важан фактор је да организујете своје време, јер ћете га само на тај начин имати довољно, како за учење, тако и за друге активности, које су саставни део вашег студентског живота.

Због тога вас саветујемо да уз само неколико тачака унапредите учење, проверите да ли то чините на правилан начин и утврдите шта да промените:

1. прочитајте литературу и на лист папира забележите главна поглавља;
2. прочитајте та поглавља и направите своје белешке о сваком од њих;
3. белешке прочитајте, не журећи;
4. након тога, уз помоћ тих белешки, градиво покушајте да препричате својим речима, а не дословно како пише у књизи;
5. ако се нечега нисте сетили или нисте разумели, прођите још једном кроз белешке и опет поновите тај корак;
6. када усмено успете да одговорите на сва питања тачно, знаћете да поседујете знање из тога предмета;
7. након тога, спремни сте за писемни или усмени испит, а да нисте учили напамет;
8. позовите колегу и уз стратегију учења у пару презентујте му своје излагање које желите изнети пред професором. То утиче добро на вашу мотивацију, а свакако да ће вам у друштву бити учење лакше и занимљивије.

Такође, веома су важне ситнице, које су саставни део учења, а нама наизглед делују мање битне. Те ситнице морају бити правилно организоване, да би нам учење било успешније. Уредите свој кутак за учење, немојте га често мењати, водите рачуна да не буде буке на том месту или укључите лагану музику, релаксирајте се и крените у акцију. Користите скице, асоцијације, мапе, ако вам је нешто теже да запамтите, затим их залепите на видно место и самим тим ћете чешће о њима размишљати и брже их запамтити. Одмор и довољно сна су такође јако битне ставке приликом активног и континуираног учења. Пре него што заспите, још једном прочитајте лекцију, јер и док спавамо, мозак памти и ради. Слободно одложите књигу поред кревета, отворену на баш том месту где је лекција и онда живијате у сновима.

Наравно, оно што може да нам претвори учење у мучење, јесу само лоши изговори, због којих долазе лоши резултати, а затим следи осећај незадовољства. Осећамо да нисмо довољно инспирисани, брзо одустајемо, имамо страх од самог испита, разговарамо о обиму градива, а у ствари, само

тражимо нова оправдања, како бисмо одложили почетак учења. У тим тренуцима, преплављени заосталим обавезама, једино што чинимо, јесте да паничимо и упадамо у депресију. Један од најбољих начина како се носити са стресом је испланирати све активности унапред.

Једна од грешака бруцоша на факултетима је што почну да паниче када схвате шта све морају да ураде – колико испита да положе, колико страница да науче, колико поглавља да прочитају, колико предавања да одслушају... Успорите! Решавајте један по један задатак, не било који, већ онај који за ваше циљеве има највећи приоритет. Не гледајте негативно на грешке. Оне су важан део вашег напретка у учењу. Ако не грешите, онда стагнирате, не развијате се, не напредујете. Успех је резултат припреме, тешког рада и учења на грешакама.

Након положеног испита наградите себе, заслужујете то, јер сте се заиста трудили. Нека вам нуспојаве тада буду: осмех на вашем лицу и лицу родитеља, више слободног времена за друге активности са колегама, пријатељима, за спорт, изласке, за љубав. Имајте веру у себе и тежите ка остварењу својих циљева. Размишљајте о будућности, замислите себе у адвокатској канцеларији, у суду. И не заборавите: "Човек остари оног тренутка када више не може ништа да научи" Артуро Граф.

Мудре мисли о учењу:

Суштина знања је да га примениш, ако га имаш! Ако га немаш, признајучи!

Конфуције

Никад нећеш пронаћи времена ни за шта. Ако желиш време, мораш га направити.

Чарлс Букстон

Ми можемо одлагати, али време неће.

Антифон

Постоји само једно добро - знање и само једно зло - незнање.

Сократ

Треба дуго учити да би се мало знало.

Народна пословица

Човек са јасним циљем напредоваће чак и на путу препуном препрека, а човек

без циља неће далеко доспети чак и када суму сви путеви отворени.

Томас Карлајл

Знање и правда говоре, док незнање и неправда урличу.

Артуро Граф

Оно што ми знамо је само једна кап - што не знамо је океан.

Исак Њутн

Нина Николић

ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК - НОТАР

Кашика у меду или имовина на коцку?

На правничком небу засијала је нова звезда у виду увођења професије – нотара или јавних бележника. Ова новина за српско поднебље постоји већ дуги низ година у европском правосућу. Код нас је покушавала да „животари“ у периоду пре Другог светског рата, када је први пут уведена на нашим просторима Законом о јавном бележништву из 1930. године, међутим већ 1944. године, са појавом народноослободилачких покрета, бива укинута. Сада, након готово седамдесет година, реафирмисана, стиче своју правну физиономију у виду Закона о јавном бележништву (2012).

Јавни бележник (лат. notarius- писар) је лице коме је држава признала посебно овлашћење за оверу грађанскоправних докумената. То је стручњак из области права, кога именује решењем министар правде. На тај начин долази до формирања приватне професије која врши јавну службу и коју треба разликовати од адвокатске праксе, која је такође приватна професија. Нотар ради у јавном интересу, тако што обезбеђује сигурност правног промета, даје правну снагу документу и јемчи за његову веродостојност.

Услови да би једно лице било именовано за јавног бележника су: да је држављанин Републике Србије, да је пословно способно и има општу здравствену способност, да је завршило правни факултет у Републици Србији или нострификовало диплому правног факултета стечену изван Републике Србије, да је положило правосудни испит и испит за јавног бележника, да има најмање пет година радног искуства у правној струци након положеног правосудног испита, да је достојно обављања послова јавног бележништва, да говори, чита и пише српски језик (односно језик мањина у локалним самоуправама где је тај језик службени), да има или може доказати да ће обезбедити одговарајуће просторије и опрему за обављање делатности јавног бележника.

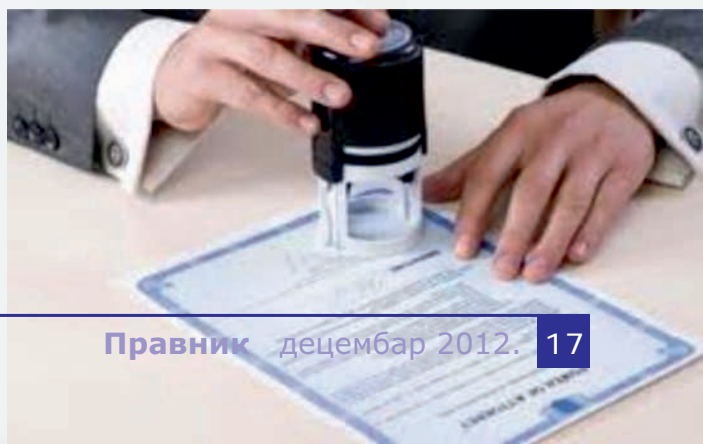
По добијању лиценце, они могу отворити своју нотарску канцеларију. Нотар у свом делокругу има завидну палету послова, као што су: узимање изјава, састављање уговора, записника, тестамената, овере потписа и докумената, и слично. Обавља своју делатност у складу са прописима и начелом савесности и поштења, при чему је неутралан и непристрасан, са обавезом чувања службене тајне, али и новца, исправа, хартија од вредности и других ствари које му странке повере. У ту сврху, јавни бележник мора имати или узети у закуп сеф, складиште, и сличне просторије или опрему ради смештаја и чувања предмета депозита веће вредности или величине. Има службени печат и службене штампиле, а њих може употребљавати само за радње које је предузео у границама својих законских овлашћења. Они морају садржавати грб Републике Србије, име и презиме јавног бележника, ознаку „јавни

бележник“ и назначење службеног седишта јавног бележника. У областима са вишом привредном активношћу и пословањем, предвиђено је да се на сваких 25.000 становника отвори по једно јавнобележничко место, што нам оквирно говори о броју тренутно потребних јавних бележника. Основна начела нотаријалног права којима сваки нотар мора бити вођен јесу: начело јавног поверења, начело професионалности, начело независности, начело заштите приватних и јавних интереса и начело формалности.

Многи се либе да се отисну у нотаријалне воде и због пропратних трошкова приликом уписа у Комору и отварања канцеларије, али исто тако и због величине одговорности. Наиме, иако је посао сам по себи прилично примамљив због обиља материје коју наткриљује, профитабилан и уносан, ипак са собом носи велику дозу одговорности. За разлику од немачког права, које не предвиђа одговорност нотара, у нашем праву ствари стоје другачије. Јавни бележник дужан је да накнади штету коју је проузроковао у обављању делатности. Он одговара за сваку штету проузроковану од стране јавно бележничког приправника, пуномоћника и осталих чланова административног особља које ради у јавно бележничкој канцеларији, независно од тога да ли они према општим правилима и самостално одговарају. Али, сагласно упоредним решењима, постоји одредба о осигурању од одговорности за штету коју нотар проузрокује вршењем службене дужности. Тако, Закон о јавном бележништву одређује да је нотар дужан да пре почетка делатности закључи уговор о осигурању за штету коју би могао проузроковати обављањем делатности. То се може учинити директно, али и индиректно, преко Коморе. Исто тако, уколико би његова јавно бележничка исправа била мањкава, или би садржала какав други недостатак, јавни бележник не би имао право на награду.

Стварањем ове нове правосудне професије, очекује се потпуније остваривање начела ефикасности и економичности, већа правна сигурност, смањење броја парница, али исто тако и растеређивање судова. Колико ће се њихова очекивања остварити показаће једино време.

Ива Антић

САВЕЗ СТУДЕНАТА ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА У НИШУ

Савез студената Правног факултета је основна студентска организација на Правном факултету у Нишу, основана 1990. године, са циљем да развија и унапређује плодну сарадњу, на стручном, културно-образовном и спортском нивоу, са сродним студентским организацијама других факултета Универзитета у Нишу, правних факултета у земљи и иностранству.

Један од основних задатака Савеза је да заштити права и интересе студената и омогући им што лакше студирање. У том смислу Савез студената се залаже за компромис између студената и органа управљања Факултета, како би се што боље решили студентски захтеви и проблеми.

Савез је издавач листа *Правник*, који је један од најзначајних и најквалитетнијих студентских гласила на Универзитету у Нишу. Теме којима се лист бави су актуелна збивања на Факултету, у нашем граду, држави и свету.

У сарадњи са савезима студената других правних факултета из Србије и простора бивше СФРЈ, организатор је Правнијаде, највећег окупљања студената правних факултета. Сваке године на атрактивној локацији одржавају се такмичења у познавању права, спортовима, кроз дружење и размену искустава. Поред овога, ССПФ је организатор апсолвентских екскурзија и апсолвентске вечери. Битан сегмент нашег рада су и многобројне стручне трибине, предавања еминентних стручњака из области права, као и посете студената бројним државним институцијама.

Искрено бисмо желели да се и ви прикључите нашем Савезу и да заједничким напорима наставимо оно што су многи пре нас радили, како би створили што боље услове за успешно и лакше студирање.

Просторије ССПФ-а се налазе у приземљу, поред клуба Правног факултета. Радно време је сваког радног дана од 10:00 до 13:00 сати.

БУДИ И ТИ ДЕО ПОБЕДНИЧКЕ ЕКИПЕ!

Хуманитарне акције

У активностима Савеза студената који делује на Факултету 22 године, нису само решавања студентских питања, већ и организовање хуманитарних акција. Можемо се похвалити да су све акције добро пропраћене, што медијски, што од стране професора и студената. Почетком марта 2011. године, Савез студената Правног факултета организовао је хуманитарну акцију под називом „Правничко срце - велико срце“ за децу Центра за дневни боравак деце, омладине и одраслих лица ометених у развоју „Мара“. Одзив је био велики. Прикупљане су старе ствари, играчке, школски прибор и новчани прилог. Показало се да има доста хуманих људи, који су помогли акцију и дали свој допринос за децу. Особље из установе приредило је забаву за њих и за нас. Играли смо кошарку, плесали, цртали... Колико је било лепо, толико је било и потресно. Штићеници Центра били су јако срећни, што је превасходно била и наша намера.

Крајем децембра 2011. године, поново смо организовали хуманитарну акцију, овога пута новогодишњу. Наставили смо са хуманитарним радом и зато је и сама акција добила назив „Правничко срце - велико срце 2“. Првобитна идеја била је да акцију организујемо за децу из дома „Душко Радовић“. Међутим, због малог броја штићеника Дома, одлучили смо се да за новогодишње празнике обрадујемо и децу из центра „Мара“. Прикупљани су слаткиши, играчке и школски прибор. Овог пута одзив је био мало већи. Поред подршке Факултета, добили смо и подршку општина Медијана, Црвени крст и Пантелеј, као и општине Бабушница. Последње недеље децембра отишли смо код њих, организовали смо и новогодишњи програм. Подељени су новогодишњи пакетићи. Дружили смо се са њима и помогли им да забораве на своје проблеме и макар мало уживају у новогодишњим празницима.

И ове године планирамо организовање хуманитарних акција. Њима је помоћ најпотребнија. Треба им подарити пажњу, разумевање и љубав, они ће нам увек узвратити на најлепши начин...осмехом!

Александра Христов и Јована Митровић

ПРАВНИЈАДА

Правнијада је регионални скуп студената правних факултета са простора некадашње СФРЈ. Одржава се традиционално сваке године у мају месецу, и ове године ће бити у организацији Правног факултета из Ниша. То је најмасовнији скуп студената права с подручја Балкана, тачније из Србије, Босне и Херцеговине, Бугарске, Црне Горе, Хрватске, Словеније, Македоније...

Циљеви Правнијаде су међусобна интеракција и повезивање младих кроз разна спортска и академска такмичења, дружење и забаву. Годинама уназад Правнијада на једном месту окупља студенте права из целе регије где се указује прилика за упознавање и дружење са колегама и колегиницама из суседних држава. Овај догађај спортског, културног, едукативног и забавног карактера повезује будуће правнике, ствара подлогу за још плоднију сарадњу и амбициозније пројекте у разним гранама права.

Стварају се пријатељства, бољи међуљудски и међусуседски односи, негују фундаменти данашње модерне, цивилне, грађанске и демократске културе. Ова манифестација постала је препознатљива у региону, будући да ужива традицију дужу од 40 година.

Поред повезивања студената, развоја добросуседских односа и ширења мреже сарадње у региону, један је од кључних изазова свих нас у процесу европских интеграција које представљају кључ стабилности и просперитета.

Правнијаду ротацијским системом сваке године организује други правни факултет, тако да се увек покушава надмашити претходна, по кључу што боље организације у свим сегментима.

Нашем Факултету је припала част да организује 43. по реду Правнијаду.

Александра Христов и Владимир Младеновић

Историјски кутак

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ НИШ

*раговор са Иванком Станчевски,
директорком Историјског архива Ниш*

У сусрет шездесет петој години рада и остваривања мисије Историјског архива у Нишу, посетиле смо ову установу, скрајнуту у Нишкој тврђави, где нас је љубазно примила Иванка Станчевски, директорка установе, и упознала нас са мисијом „чуvara народног памћења и српске баштине“. Искористиле смо прилику да јој поставимо неколико питања.

Шта је формално правно Историјски архив Ниш, каква је то институција?

Сви архиви, па и овај у Нишу, су установе културе у којима се трајно чува, стручно обрађује и даје на коришћење архивска грађа. Архивском грађом сматрамо сав изворни и репродуковани писани, штампани, фотографисани или на други начин забележени документарни материјал који је значајан за историју и друге научне области, за културу уопште, а настао је у раду државних органа, локалне самоуправе, привредних и друштвених организација, али и појединачна – без обзира на то када је и где настао.

Када је Архив основан, који су га проблеми пратили ураду?

Историја Историјског архива Ниш почела је оснивањем архивског средишта 24. априла 1948. године, на основу одлуке Министарства просвете Републике Србије. Темељи савремене српске архивистике постављени су управо у Нишу – на заседању Народне скупштине Краљевине Србије 1898. године. Највеће искушење за Архив били су жалосни и бројни насртаји на архивску грађу у

ратовима који су протутњали југом Србије, страдали су људи, али и прича о њима – вредна архивска грађа неповратно је нестала у разарањима и пожарима.

Шта је резултат тог и таквог напора Архива – шта је све прикупљено, чега све има у вашим депоима?

Благо Историјског архива Ниш данас чини 3.435 дужних метара вредне архивске грађе, разврстане у 920 фондова и 7 збирки. Више стотина фондова је из области управе и јавних служби, као и из привреде и банкарства и области просвете, здравства, културе, друштвено политичких организација.

Који је најстарији документ Историјског архива Ниш, и из које је године?

Реч је о бакрорезу о предаји града Ниша Аустријанцима 1737. године. Настао је у немачком граду Аугсбургу поводом аустријског преузимања Ниша од Турака, нагодбом. Превод текста штампаног готицом пружа интересантне појединости из историје Ниша тога доба. Град има пет џамија, није нарочито велик, нити се истиче лепим зградама, неколико пута је прелазео из турских у аустријске руке. Пошто су га добро разгледали, Аустријанци су закључили да би се од њега могла начинити “лепа немачка варош”.

Поменули сте издавачку делатност, да ли се она односи на часопис “Пешчаник”?

Часопис за историографију, архивистику и хуманистичке науке “Пешчаник” је издавачки подухват новијег датума – покренут је 2003. године, у сарадњи са групом за историју Филозофског факултета у Нишу и катедрама за правноисторијске и кривичноправне науке Правног факултета у Нишу. До сада је објављено 10 бројева, а од 2006. године часопис је на листи научних часописа Министарства за науку Републике Србије.

Колико је Историјски архив Ниш отворена институција, колико је архивска грађа доступна?

Архивска грађа је доступна свима који би желели да истражују, њено коришћење је бесплатно, као и коришћење библиотечног фонда од око 13.000 публикација. Разуме се, као и у другим архивима, грађа и књиге могу се користити само у читаоници, изношење није допуштено, али фотокопирање потребног документа јесте и допуштено и изводљиво. Годишње се истраживачима уради више хиљада копија докумената.

Откриле смо вам само делић приче о Историјском архиву Ниш. Уколико сте заинтересовани, посетите га, јер је овај чувар народног памћења вредан пажње. Својим миром и тајновитошћу ће вас освојити.

Љубица Јанић и Милица Станковић

ЕНЕРГЕТСКА ПИЋА

Кутак здравља ДА ИЛИ НЕ?

Таурин, глукуронолактум, инозитол, глюкоза, сахароза и катализатори биохемијских реакција у организму. Кофеин, Л- карнитин, Paullinia sorrapa! Колико сте пута пре испијања ових супстанци, које се налазе у сладуњавим и често ефективним енергетским пићима, помислили на то шта заправо уносите у своје тело?

Ноћ пред испит, напорни тренинзи, ноћни изласци. У свакој прилици рука сама посеже за слатким течностима, које треба да нам дају додатну енергију, да нас одрже будним или пак ублаже горчину алкохола коју конзумирамо у ноћним лудилима. Сам назив енергетског пића нама као потрошачима даје погрешну представу у самом деловању истог. Енергетска пића не садрже енергетски богате ствари, које сагоревањем у организму, дају брзи учинак и искоришћавање енергије. Она садрже повећане количине активног састојка кофеина, који делује на организам повећавајући адреналин, који повећава крвни притисак, глюкозу у крви и повећава мишићну делатност. Остали додаци би требало да омогуће да се овакво изазвано стање у нашем организму одржава. Деловање 1-2 лименке енергетског пића осећа се тек након 30-45 минута, што тражи од корисника дозирање на време да би учинак био видљив када му је најпотребније.

Законодавна основа, према којој су енергетска пића стављена у промет у ЕУ, стекла се изласком правилника, који је допустио употребу таквих пића у Немачкој, а ступио је на снагу 28.2.1994. године. Француска је ипак тек 2008. године допустила продају енергетских пића у саставу у којем су енергетска пића била продавана у другим земљама ЕУ, уз јасне ознаке и ограничења употребе.

Изворно потичу из Азије, Јапана и јављају се око 1963. године. Јапански пословни људи често су користили густе, сирупасте напитак пре састанака, како би што дуже задржали концентрацију и будност. Ту су идеју искористили Европљани (Аустријанци) који су током 1987. представили прво енергетско пиће. Тек 1994. године почела је озбиљна продаја у Немачкој и Енглеској. Наиме, толико времена је било потребно да се законом регулише таква врста производа и допусти њихова продаја.

У САД већина производа типа "energy drink" дуго се времена продавала у посебним продавницама. То се није односило на производе Red Bull те Aqua Libra. Важно је нагласити да је цена тих енергетских пића значајно висока, тако боца Lipovitan од 150 мл кошта 7\$. Само нека енергетска пића према саставу задовољавају изворну формулу енергетских пића какве ми познајемо, док су друга оголеле копије оригинала.

Мало је познато да енергетска пића доводе до поремећаја срчаног ритма, неконтролисане

хипертензије (повишења крвног притиска) и других, озбиљнијих компликација, као што су склоност ка дисекцијама аорте тј. раслојавање зида аорте и њено последично пуцање и погоршање већ постојеће коронарне болести. Ретки су произвођачи који прецизно наглашавају да се производ не препоручује особама млађим од 18 година, трудницама, дојиљама, особама са срчаним тегобама, као и особама преосетљивим на кофеин.

Осим тинејџера и спортиста, енергетска пића све чешће користе професионални возачи, радници обезбеђења, ноћни чувари, студенти тј. људи који желе да смање умор, одложе сан и повећају концентрацију и будност. Енергетска пића имају у свом саставу читав низ активних супстанци, а рецептура пића разликује се од произвођача до произвођача. Састојци који се налазе у сваком од њих су кофеин и сахароза (врста шећера). Већина пића садржи витамине, посебно групе Б, аминокиселине, пре свих таурин и биљне додатке (Гинко, Гинсенг, Ехинацеа и др.).

Посебно интересантни додаци су Гуарана (кофеински екстракт из јужноамеричких биљака), који има веома контроверзна дејства и ефедрин којег и клинички користимо за стимулацију кардиоваскуларног система. А што се тиче дејства и разлога присуства поменутих састојака у енергетским пићима, неспорне чињенице су да је присуство одређених супстанци и повољан за наш организам. Тако се рецимо сахароза брзо разграђује, а даје довољно енергије за предстојеће напоре, витамин Б, који се налази свуда око нас, те сам унос у организам не можемо сматрати штетним. Биљни додаци познати су у народу као посебни заштитници здравља. Међутим, ретки су научни подаци који поткрепљују ту тезу за биљне екстракте у енергетским пићима. Већина биљних екстраката нема штетно дејство иако у комбинацији са алкохолом, лековима и кофеином неки од њих могу да имају и штетне последице по здравље. Главни носиоци позитивних учинака енергетских пића су кофеин и угљени хидрати.

А када говоримо о редуccionим дијетама, иако се препоручује конзумирање кофеинских напитака у комбинацији са телесном активносту, јесу ли велике количине шећера у тим напицима заиста оно што је неопходно код покушаја губитка сувишних килограма?

Чини се како је и у овом случају потребно применити правило "златне средине" и ограничити унос енергетских напитака на разумну количину. Умерене количине побољшаће вашу концентрацију, али не можемо а да се не запитамо зашто ићи против сопственог тела? Дозволите му да се регенерише, не излажите га екстремним напорима, јер само тако дуже ће трајати.

Дуња Петрић

АЗИЛ ЗА ПСЕ У НИШУ

Дивљи азил за псе луталице већ годинама постоји у Улици Девети јуни, у близини Новог Гробља. О азилу за псе, који се простире на два закупљена плаца, брину чланови Друштва за заштиту животиња у Нишу. Овај простор нема одговарајуће санитарне услове за држање паса, неадекватно је опремљен, пси немају прописно направљене боксове, а поједини пси нису везани. У непосредној близини азила су породичне куће, у којима је немогуће живети од непријатног мириса, нехигијене, и лавежа паса. Храна се добија захваљујући повременим донацијама које Друштво добија из иностранства.

У клубу Сцена, 18. новембра 2012. године, организована је журка, за прикупљање новца за храну за псе из азила. Такође, акција *Живот је мрвица*, реализована је још фебруара месеца 2012. године, у циљу да се од разних донатора прикупи храна за птице и псе луталице. Ова организација има за циљ да се укључе све локалне самоуправе и град, приватна предузећа, продавнице хране за животиње, како би пружили помоћ изгладнелим животињама. У оквиру акције *Један лајк, један оброк*, прихватилиште је добило на поклон 540 килограма хране. Акцију су представили представници сајта zivotinje.rs.

Ако сте усамљени, нећете наћи бољег пријатеља од пса. Зато, можете посетити азил и удомити једног од четвороножних малишана, који је остао без дома. Добићете оданог пријатеља и учинити хумано дело.

Јулија Јовановић

КУЛТУРА У НИШУ

Позоришта • Биоскопи • Галерије

Ниш је најзначајнији културни центар југоисточне Србије. У граду постоји Народно позориште, као једно од најстаријих у земљи, Позориште лутака, као и Симфонијски оркестар.

У граду се током целе године одржавају културне манифестације, као што су: Фестивал глумачких остварења "Филмски сусрети" Ниш, Нимус – Нишке музичке свечаности – фестивал озбиљне музике, цез фестивал Нишвил, музички фестивал Нисомнија. Сајам књига у Нишу, међународни фестивал аматерских хорова "Хорске свечаности", фестивал дечје музике "Мајска песма" и многе друге. Делови града имају своје фестивале, попут Пантелејског вашара и Палилулске вечери.

Поред Народне библиотеке "Стеван Сремац" и Универзитетске библиотеке "Никола Тесла", остале институције културе у Нишу су: Историјски архив, Нишки културни центар, Студентски културни центар, академски лист "Пресинг", интернет портал

Ниш Кафе. Издаваштвом се баве: Нишки културни центар, Студентски културни центар, ИП "Зограф" и бројни приватни штампари. Од 1966. године у Нишу непрекидно излази обновљени књижевни часопис "Градина", чији је издавач НКЦ, а последње деценије су излазили и часописи "Слава" и "Српски југ".

У оближњем Сићеву постоји најстарија ликовна колонија у земљи – Међународна ликовна колонија "Сићево", коју је основала сликарка Надежда Петровић.

Народно позориште у Нишу

Трг Синђелића бб

Народно позориште у Нишу је институција културе, са традицијом дужом од 120 година и једно је од најзначајнијих позоришта у Србији.

Иако постоје претпоставке, да је Ниш имао позориште још у 6. веку, званичан почетак позоришне историје је премијерно извођење драме *Српски 'ајдуци* Јована Стерије Поповића (11.

марта 1887. године). Налази се у згради која датира из 1939. године, на Синђелићевом тргу. Површина зграде коју Позориште користи је 2.000 м². Позориште има једну салу, капацитета 546 места.

Плејада великих српских глумаца, редитеља и уметника прошла је и пролази нишком позоришном сценом. До сада су остварили сарадњу и са многим европским позориштима и уметницима. Учесници су свих значајних српских фестивала и добитници многих награда.

На репертоару се налазе светски и национални класици, али и дела савремених писаца, представе модерног израза и тенденција. У уметничком и естетском смислу поставили су високе стандарде, и тиме допринели културном и духовном развоју града Ниша, и потврдили свој значај не само на културној мапи Србије, него и шире. Народно позориште Ниш је изузетно активно када су гостовања у питању. У претходних пет година имали су скоро двоструко више гостовања (61), него што су имали гостујућих представа.

Приликом куповине улазница, Позориште даје попусте ђацима, студентима, пензионерима и војницима.

Луткарско позориште

Булевар др Зорана Ћинђића

Позориште лутака Ниш је једино нишко професионално луткарско позориште. Историја уметности луткарства у Нишу почиње 1951. године, када су чланови Марионетског позоришта извели прву представу.

Након седам година аматерског рада, Народни одбор општине Ниш, 23. јуна 1958. године донео је одлуку о оснивању професионалног Дечијег позоришта са луткарском и живом сценом, са професионалним ансамблом и сталним репертоаром. Од 1977. године Позориште користи зграду површине 2.500 м². Има салу капацитета 212 места и сцену са комплетном опремом и хидрауликом.

Назив Дечје позориште 1962. године мења назив у Позориште лутака, у којем су се почеле примењивати различите луткарске технике: марионета, гињол, јавајка, сенке, црна кутија...

Репертоар данас чини преко тридесет

представа различитих жанрова у готово свим техникама које познаје луткарска уметност. Позориште је члан асоцијација: UNIMA (Union Internationale de la marionnette) и ASSITEJ (International Association of Theatre for Children Young People).

Академско позориште СКЦ-а

Универзитетски трг 2

Академско позориште Студентског културног центра окупља младе глумце и позоришну публику око занимљивих алтернативних позоришних пројеката.

Представе Академског позоришта играју се на Камерној сцени СКЦ-а, која се налази у згради

Универзитета, у Шуматовачкој улици. Оно што чини јединственост овог простора јесте близина гледалаца са глумцима, која даје посебан доживљај сваком уметничком остварењу и ствара утисак као да сте и сами готово на сцени. Камерна сцена прима 50 гледалаца који у представама могу уживати сваког четвртка од 21 сат.

Кроз позориште данас пролази велики број чланова, а током година смењују се генерације младих и искусних глумаца, аматера и професионалаца. Многи су после својих академских почетака, каријере успешно наставили у Луткарском и Народном позоришту у Нишу и на другим позоришним сценама у Србији. Академско позориште препознатљиво је по свом репертоару, а нове и старе представе као и глумци

кроз своје улоге, стално доносе награде и признања на фестивалима у земљи и иностранству. Уметнички руководилац позоришта је Александар Михаиловић, глумац нишког Народог позоришта

Биоскоп "Вилин град"

Обреновићева 19

Дигитални биоскоп "Вилин град" свечано је отворен 10. априла 2012. године у Нишу, у реновираном простору старог и истоименог биоскопа. После више од пет година, у обновљеном биоскопу, приказан је филм "Титаник", који се појавио у конвертованом 3Д издању.

Отварање биоскопа је заједнички пројекат глумца Лазара Ристовског и Игора Станковића

испред филмске дистрибутерске куће "MCF MegaCom Film" и биоскопског ланца "Cineplex Srbija". Протокол о сарадњи градоначелник Ниша Милош Симоновић и глумац Лазар Ристовски потписали су августа прошле године за време одржавања "Филмских сусрета" у Нишу. Ристовски је рекао на отварању, да савременим биоскопом, каква је "Вилин град", може да се подичи сваки град, и да ће Нишлије моћи да гледају најновије филмове који се приказују и у другим светским метрополама.

филмским и музичким остварењима из целог света.

У сарадњи са Емиром Кустурицом организовале се и Кустендорф, филмски фестивал, као и све манифестације такве врсте.

Купина филм је створена као мултидисциплинарна установа, у којој ће током целе године поред биоскопа бити организовани различити културно-уметнички програми, од изложби наших најпознатијих као и нових младих уметника, сликара, фотографа, филмских ствараоца, до

"Вилин град" има две сале и прима 230 посетилаца, сале имају сребрне екране и Реал Д систем 3Д пројекције који је, захваљујући квалитету слике и удобности 3Д наочара, најраспрострањенији систем за 3Д пројекције у свету.

Биоскоп "Купина"

Балканска 2

Купина филм је нови мултиплекс биоскоп у Нишу. Од постојећег биоскопа „Радник“, који је у потпуности реновиран, направљење су две сале, капацитета 150 и 100 седећих места.

Поред биоскопских сала, направљен је и Купина клуб, површине 70 м2 са 70 седећих места, опремљене за разне видове кетеринг и коктел варијанти, у коме ће посетиоци моћи да уживају пре и после гледања филмова и у осталим програмима Купина филма.

Биоскоп се налази у строгом центру града у Балканској 2 у Нишу.

У салама је постављена најсавременија аудио и видео техника са дигиталним 3Д биоскопом у коме ће посетиоци моћи да уживају у најактуелнијим

едукативних програма, презентација, конгреса и музичких концерата.

Циљ Купина филма је да Нишу и свим својим посетиоцима пружи ултимативни програм у једном простору и пружи им све културне програме, као и да подржи и промовише филмске ствараоце, уметнике, писце, новинаре као и све људе жељне оваквих програма.

Представници нишког биоскопа Купина и Студентског културног центра (СКЦ) Ниш потписали су Протокол о сарадњи 28. јуна 2012. године.

"Од септембра Купина филм кренула је и са својим едукативним програмом, где се почиње са школама глуме, музике, балета, филмске режије и продукције и све институције са којима смо до сада потписали протоколе ће бити укључене у ове едукативне програме. Ови програми су планирани за децу основних и средњих школа, студенте и све заинтересоване за програме које ми нудимо", изјавила је Весна Лазић, ПР биоскопа Купина.

Од наредног лета најављују и почетак рада

биоскопа на отвореном, када ће бити организоване пројекције филмова у дворишту Бановине.

Биоскоп Купина је, за непуних 6 месеци од како је отворен, потписао протоколе и остварио успешну сарадњу са Дечијим центром, Нишким културним центром и Регионалном привредном комором у Нишу

Студенти нишког Универзитета од сада ће моћи повољније да гледају филмове и да сале биоскопа „Купина“ користе за организовање својих трибина и предавања. Ово је предвиђено протоколом о сарадњи који је 5. децембра 2012. потписан између Савеза студената нишког Универзитета и „Купина филма“.

5Д Биоскоп у Нишу

У центру града отворен је први 5Д биоскоп, у коме ће посетиоци моћи да осете мирисе, померања тла, ефекте кише и ветра. Биоскоп се налази преко пута McDonald's-а, поред некадашње продавнице технике "Нептун".

Према најавама, Нишлије ће имати прилику да се опробају као главни глумци у неком од 5 анимираних филмова, који трају од 5 до 8 минута.

У биоскопу кажу да посетиоце очекује "луда вожња санкама, авантура у уклетим рудницима, истраживање космоса, лет изнад града, а моћи ће да осете и снег у коси, ветар, дим у очима и да им нешто мили под ногама".

Додају да није потребно да се претходно резервише карта, већ можете изабрати филм када дођете у биоскоп. Сала може да прими 9 гледалаца, а цена карте је 250 динара. Од недеље до четвртка биоскоп ради од 11 сати до 23 сата, а петком и суботом од 11 сати до 24 сата.

Овакви биоскопи отворени су и у Сокобањи, Чачку, Новом Саду и Врњачкој Бањи.

Галерија савремене ликовне уметности у Нишу

Галерија савремене ликовне уметности има три изложбена простора:

- **Павиљон у Тврђави**, некадашњи турски арсенал,

- **Салон 77**, Бели бегова џамија у Тврђави из 1523. године,

- **Галерија Србија**, Трг ослобођења бр. 13.

Галерија савремене ликовне уметности у Нишу је основана 9. јуна 1970. године, са циљем да путем организовања различитих врста изложби, предавања, семинара или кроз стручну документацију и научно истраживачки рад приближи дела савремене уметности широј културној јавности. Први вршилац дужности директора био је професор Лазар Трифуновић, а први председник Савета професор Иван Табаковић.

1. октобра 1975. године донета је одлука о интеграцији Галерије и Музеја тако да је галерија функционисала као одељење савремене уметности при Народном музеју у Нишу све до 26. децембра 1980. године, када је поново постала самостална институција.

Галерија је од марта 1981. године на другом спрату зграде бр. 1, на Кеју кола српских сестара.

Поред тога, значајно је формирање властитог Фонда који ће својим квалитетом битно афирмисати средину и постати трајна оставштина за будућност целе југоисточне Србије.

Радећи на остваривању наведених циљева, Галерија организује колективне и самосталне изложбе страних и домаћих уметника, док истовремено посебно прати рад нишких уметника и сарађује са њиховим удружењима, организујући колективне и самосталне изложбе и годишње организује у просеку 40 изложби у сва три простора.

ГЛУ такође организује два међународна догађаја: Сићевачку уметничку колонију и Међународну графичку радионицу.

Фонд ГЛУ сачињава 1213. дела, подељених у шест збирки: збирка савременог сликарства, збирка графике, збирка цртежа, збирка скулптуре, збирка ликовних уметника Ниша и збирка проширених медија.

МУЗЕЈИ, ГАЛЕРИЈЕ И ЗБИРКЕ

ФРАМЕ АРТ,

Боривоја Гојковића 5

ГАЛЕРИЈА ЕМИЛ,

Калча ПП бб

ГАЛЕРИЈА САВРЕМЕНЕ ЛИКОВНЕ УМЕТНОСТИ У НИШУ,

Кеј Кола српских сестара

НАРОДНИ МУЗЕЈ НИШ,

Генерала Милојка Лешјанина

НАРОДНИ МУЗЕЈ НИШ - АРХЕОЛОШКИ ЛОКАЛИТЕТ МЕДИЈАНА,

Булевар св. цара Константина

НАРОДНИ МУЗЕЈ НИШ -

МУЗЕЈ ЛОГОР ЦРВЕНИ КРСТ,

Булевар 12. фебруара бб

НАРОДНИ МУЗЕЈ НИШ -

СПОМЕН МУЗЕЈ ЛОГОР 12. ФЕБРУАР,

Булевар 12. фебруара бб

НАРОДНИ МУЗЕЈ НИШ -

СПОМЕНИК ЋЕЛЕ КУЛА,

Булевар св. цара Константина

ПАСТЕРОВ ЗАВОД,

Булевар др Зорана Ђинђића

САЛОН 77,

Тврђава бб

Марија Живановић

ПРАВНЕ

ЗАНИМЉИВОСТИ

У Хонг Конгу, преварена супруга има право да убије неверног мужа, али то сме да учини једино голим рукама. Међутим, жена са којом ју је супруг преварио има право да га убије на било који начин.

Према правном схватању Немачког лекарског удружења, извађени бубрежни каменчићи и ишчупани златни зуби остају власништво пацијента.

Према пресуди суда за брачне спорове у Лондону, од жене се не може тражити да живи с мужем који пуши лулу у брачном кревету.

Врховни јавни тужилац Сједињених Америчких Држава је изјавио да се не сматра кривичним делом жеља да било коју особу погоди гром.

Судија Оливер Холмс судио је до своје деведесете године, јер по америчком уставу, судије Врховног суда могу вршити своју функцију све до времена док се "добро држе".

Данас се првом индустријском шпијунажом сматра откривање тајне прављења свиле.

Нека питања америчких адвоката:

- Дали Вас је убио тада?

- У тренутку судара, колико су возила била удаљена?

- Били сте тамо док нисте отишли, јел' тако?

- Дали сте били сами или није било никога?

Један становник Њујорка је недавно прошетао улицама тог града са бурманским питоном дужине 4,6 метара обавијеним око тела. Због угрожавања безбедности становништва, власник питона, Деубери, је ухапшен, а питон је послат у своје природно станиште ван државе. Бурмански питон потиче из Југоисточне Азије и потребна му је температура од најмање 45 степени да би преживео. Из тог разлога, Деубери ће бити осуђен и због неодговарајуће бриге и окрутности према животињи.

Тајландски институт за текстил развио је посебну тканину која одбија комарце. Тканина је посебно намењена будистичким монасима, којима вера забрањује да убијају било које живо биће, укључујући и несносне инсекте попут комараца. Директор института је објаснио да је ова тканина против комараца премазана бојама добијених из појединих домаћих биљака, за које је тестовима Одељења медицинских наука при Министарству

здравља утврђено да одвраћају комарце. Пет главних грехова у будизму су: убиство, укључујући и животиње, крађа, лаж, конзумирање алкохола и прељуба.

Када путујете у иностранство, није лоше прелистати законе земље у коју путујете, јер сигурно не желите и да не знајући, прекршите неки закон и завршите у затвору.

Русија - Забрањено је прати зубе више од два пута дневно.

Аустралија - Иако је забрањено да деца купују цигарете, презервативе и алкохол, по закону могу да их користе.

Канада - У Британској Колумбији уличним свирачима забрањено је да деци поклањају балоне у облику животиња.

Финска - Казне за саобраћајне прекршаје рачунају се на основу пријављених прихода.

Израел - Можете бити кажњени ако вас ухвате како чачкате нос суботом.

Самоа - Злочин је заборавити рођендан своје супруге.

Португал - Забрањено је уринирати у океан.

Тајланд - Људи на Тајланду могу доспети у затвор уколико се ругају монархији, било да су Тајланђани или странци.

Енглеска - Железничка станица у Ворингтону забрањује љубљење на перонима.

Тајланд - Забрањено је изаћи из куће уколико не носите доњи веш.

Француска - Забрањено је свињама давати име Наполеон.

Шкотска - Забрањено је пијан водити краву.

Нови Зеланд - У случају да неко пронађе уранијум, треба писменим путем да обавести владу у року од три месеца.

Данска - Пре него што упалите аутомобил, треба да проверите да ли неко дете не спава испод аутомобила.

Сингапур - Жвакање жвакаћих гума забрањено је од 1992. године.

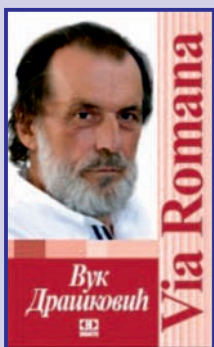
Ива Антић и Вања Шветска

Читањем откривамо да нисмо сами ни у срећи ни у патњи. Сви се ми боримо са животним успонима и падовима и ретко када ће нас пријатељ разумети и саслушати у потпуности. Неретко ће окренути главу или нас једноставно неће разумети. Књига. Начин да побегнете од стварности. Начин да се поистоветите са ликом из дела. Запамтите да су и писци само људи и да увек пишу оно што су осетили. Дobar писац је онај који уме да напише оно о чему ви размишљате сваки дан, али вам никада не би пало на памет да то ставите на папир. Мој текст би требало да говори о најпродаванијим књигама. Ако би најпродаваније требало значити и најбоље онда би Кадер, Ремарк, Андрић, Вајлд, Мајаковски и Превер били најпознатији великани.

Данас се продају разоткривене теорије завере, писци са челичним леђима моћних издавачких кућа, они који о љубави говоре попут несхваћеног тинејџера. На мом списку пронађите сами оно што ће вас оставити без даха. Захвалила бих се и студентима и драгим колегама уз помоћ којих сам саставила листу ових по нашем мишљењу најчитанијих књига.

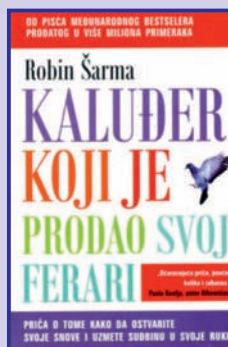

“Виа Романа” Вук Драшкович

Ускоро и најпродаванија књига у Србији када говоримо о домаћим ауторима. Главни јунак доктор Дамјан Чавка кроз своју судбину описује скоро четири века српских покрстања, од 1602. до данашњег дана. Тај велики Царски пут је најбољи сведок вековних патњи, јањичарства, раскола, убистава, самоубистава, бегова и поданика, победника и побеђених, четника, партизана, усташа, комуниста, сваковрсних заблуда, крвавих освета, слепих обожавања и побуна, похлепе, одметништва, снова и сурове стварности, заплета и лоших расплета, наших појединачних и колективних драма. Основа романа је потресна исповест двојице јањичара, из истог села, из исте куће, али вековима удаљених. Један обожава султана Османа и служи му, а други боготвори свог султана и царство звано Титова Југославија.

“Тесла, портрет међу маскама” Владимир Пиштало

Роман представља спој три дела о једном животу. Свако поглавље Теслиног живота назначено је једноставним речима. Младост, Америка, Успех. Кључна реченица свакако би била “Ти не можеш урадити мале ствари, али свакако можеш велике”, то суједно и речи Теслине мајке.

“Калуђер који је продао свој Ферари” Робин Шарма

Књига која је постигла изузетан успех и у нашој земљи. Од како је објављена, 2009. године, константно је присутна на топ листама најпродаванијих књига. То је прича о врхунском адвокату Џулијану Ментлу, кога је трка за успехом и новцем довела до готово фаталног инфаркта усред завршне речи у препуној судници. Физички слом доводи до кризе духа која га тера да размисли о свом животу и потражи одговоре на најважнија животна питања.

“Година прође, дан никад” Жарко Лаушевић

После деценије ћутања признати глумац је проговорио. У својој аутобиографији на 450 страна говори о признању, лажима и догађају који мењају човека.

“Сјај у оку звезде”

Љиљана Хабјановић-Ђуровић

Главне јунакиње романа су три изузетне жене. Живеле су у доба када цркве нису биле домови Божји, већ су личиле на повртњак и птичарнике. Када је, по заповести царева и патријараха, иконољубље проглашено за јерес. Када су иконе скрнављене и јавно уништаване, а

сви који их поштују прогањани.

“Живети слободно”

Ник Вујичић

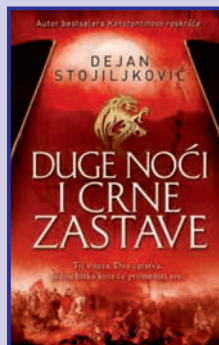
Ова књига садржи Никову причу о физичкој ускраћености и емоционалној борби коју је као дете и адолесцент водио настојећи да превазиђе свој инвалидитет. Сјајан говорник, сјајни мотивациони тренуци.

“Ловац на змајеве”

Халед Хосеини

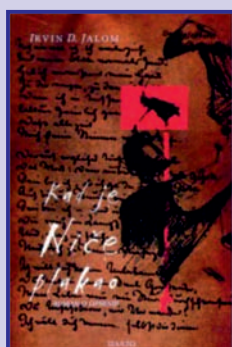
Прича о страшној судбини једног народа. Прича о пријатељству и тужним судбинама. Књига сурове и жестоке прозе.

“Дуге ноћи црне заставе”

Дејан Стојиљковић

Пролеће 1386. године. Границе Србије потресају упади османлијских пљачкашких хорди. У једном таквом препадану, брзи османлијски коњаници успевају да из пограничног манастира украду кивот чија је садржина позната само српском кнезу Лазару Хребељановићу. Лазар одлучује да пошаље потеру и за тај задатак бира двојицу припадника витешког Реда Змаја – свог кума, топличког војводу Милана, и његовог побратима, чувеног мачеваоца Ивана Косанчића. Њима се придружује и млади, својеглави витез Милош Обилић, који је запретио руку најмлађе Лазареве кћери. Тројка креће у потрагу пратећи крвави траг пљачкаша – од Лазареве престонице Крушевца до Прилепа где их чека стари пријатељ, краљевић Марко Мрњавчевић. У Прилепу налазе трговца старицама за кога се прича да је у дослуху са демонима. У исто време, силна османлијска војска чека утаборена код Сердике, а када гласови предака шапну на уво емиру Мурату да је куцнуо час, он се одлучује на покрет. Прво на удару је погранично утврђење Пирот, чији је капетан Лазар Мусић, кнежев рођак, решен пре да умре него да Османлијама преда тврђаву. На самој граници Хришћанства, на бредима испред којих се вијоре црне заставе и ратни бубњеви одјекују у дугим ноћима, битка за капије Европе може да почне.

“Када је плакао Ниче”

Ирвин Јалом

Овај импресивни роман започиње тако што неодољива Лу Саломе моли Бројера да лечи Ничеово самоубилачко очајање својом експерименталном “терапијом разговором”. Кад еминентни лекар оклевајући прихвати тај задатак, доћи ће

до значајног открића, само ако се суочи са сопственим унутрашњим демонима, биће у стању да помаже свом пацијенту.

Дуња Петрић

Поетски кутак

ТУЖНИ ПАЈАЦ БЕЗ ЦРВЕНОГ НОСА

Стајао је.
Огрнут капутом бичеваним ветровима. Сивим
као и сваки његов дан
Захваљујући се што на ремек-делу његовог живота нема црне боје.
У већини.
Него тек покоја гломазна мрља да наруши то испразно неголубије сивило.

Стајао је. На добро познатом углу
његовим садрузима (цвилећим мајкама и још цвилавијој деци) у бици
за преживљавање се борио.
Ту.
У невеселом триу
са својом поквашеном картонском кутијом која је почела да се радује
од понеког новчића што салтом ускочи у њу и заузме своје усамљено место.
Удруживши се са танушним писком виолине
Оних чији живот још увек има неки ритам, а није срце једино које би га створило.
И друштву још поразнијег сапутника – штаке од оног дрвета које броји боре. И године
истрошене. Узалуд.
Или ипак...?

Стајао је.
Или макар покушавао да се одржи. На ногама? Лебдео? Над оним где су некад биле?
Уз штаку, кутију, облаке и мирис печеног кестена.
И иако ратни ветеран изрикошетиран
обесним погледима људи са којима је делио парче неба,
увелим сажаљењима које би кап људскости напојила.
Старачког лица, а ипак дечје наиван
не прихвата да нису више људи
сви они који су били.
Нахрањен њиховим новчићима, а гладан руке коју би му пружили...када падне.

Стајао је.
Али не стоји више. Затетурао се.
И гомила је остала иста безоблична себична
за било какав трзај.
Уљуљкана мишљу да ће то ипак неко други.
Ксенофобична од стране обичности коју ће затећи.
Уплашена да учини нешто. Јер, Боже мој, има других.
....
Истих таквих,
Заоденутих мизогиничним плаштом
Извештачено несвесни
да је то ипак био САМО ЧОВЕК.
И шта онда ако не стоји више?

Ива Антић

КАД ТАД

Кад ноћ дан завије,
и сећања дођу непозвана;
кад туга за срећу залије,
сва надања биће опозвана.
Месец постаће мање жут,
наступиће жаљење велико:
- Јер, за све има први пут,
и само толико... -
Засрљаћеш тада
да оставиш траг још који,
а касно је, већ и сада,
бледе сви трагови твоји.
Туговаћеш беспомоћно, гласно:
- Та, и то што руше
име је носило...
Ах, сећања отрови душе!
Јалово је што је од вас расло. -
Кад нова болест крене да мори,
твоја биће ко и сам човек стара.
Тад, чућеш глас што тихо збори:
- Мреш, мреш и ти од заборава. -

А, кад осване дан нови,
с њим освануће и ново сазнање:
- Близу смрти могу стајати и снови,
јер живот није мировање! -
Ноћ та, остаће само страх људски један.
Од премора, крај пута, у хлад, ћеш лећи:
- Ето, сваки живот је вредан,
макар био и живот псећи. -

Александар Китановић

КОСОВСКИ ЗАВЕТ

Сунце већ залази над Косовом равним
и мрак лагано почиње да пада
у мени се сета јави за временима давним
кад је светом земљом ходала Лазарева гарда.

Храбро су своје животе дали
на пољу што рађа златна класја
и јуначки за слободу пали
само да зрак слободе земљу им обасја.

Оставише кости своје на бојноме пољу
са вером у Бога, пречистога Христа
сањали су и они будућност бољу,
ал' нажалост дођоше нам времена иста.

Опет су васкрсле зле силе
и поново српском роду прете
због њихових злочина многе мајке цвиле
што без оца одраста им дете.

И светиње древне наше спалили су они,
протеравши људе са својих огњишта,
то нису људи већ зли демони
што спалише Архангеле, Девич и Зочишта.

И спалише многе куће, покрај пута беле
за којима многи људи и дан данас пате
зато су им очи сузне, невеселе,
али срце пуно наде да ће да се врате.

Ал' поносан народ српски,
иако сломљен, вековима траје
са вером у Бога и боље сутра
својим душманима један завет даје:

“Зло семе и људска рђо
отпадници нечастивог рода
од вас је наша воља тврђа
остаћемо овде док не сине слобода”.

Милош Филић

VENI VIDI VICI

Чула се дечија граја са потока среће,
Земља се тресла од истог пута различитих корака,
То племе греха трага за новим златним руном...
Десиће се

У књигама потомака ће стајати,
Да то било је за невине погледе.
Са вешала ће утихнути тајна
Да то пишу победници – да се лажу нови губитници.

Рођени у кашмиру ћутаће
Рођени у челику вероваће.

Тада носићемо туђе маске
И играти туђи плес
Тада скинућемо своје лице
И ставити меки осмех.

Постаћемо месо са мислима иза хоризонта,
Душе на ивици међу рушевинама.

Нема везе, смејемо се,
Битно је да има нас.
Нема везе, смејемо се,
Важно је чути наш глас,
Важно је чути врисак људи без прошлости
Чути глас људи са скројеном будућношћу...

Вешала чекаће муњу
Они чекаће моју грешку...
Ми стрепимо док стрепња стрепи од нас
Живео оправдани ужас!

Никола Милошевић

Red Bull студентски пројекат, који је посетио и студенте Правног факултета у Нишу. 17. јануара преко стотину студената у читаоници испод клупа пронашло је своју хладну лименку Red Bull-а.

Погледај испод стола!

Јутро, као и свако друго јануарско јутро. Поспано. На путу ка читаоници већ сто пута си помислио "Шта ми је у животу требало да уписујем овај факултет?!" Стижеш тамо, седаш и звераш околу како би што више продужио време неучења. "Замисли ништа се од јуче није променило, дрвени столови, зелена лампа... све је ту. Како досадно.", мислиш се у себи. Погледаш мало боље и уочиш стикер.

"Вероватно ме неко обавештава да је ово место заузето. Грррр...", промрмљаш себи у браду. Загледаш се мало боље док ти до ганглија не дође да на папиру пише: "Погледај испод стола! Ма, јел ово неко нашао мене да завитлава у сред јануарског рока??!", испрва ти пролази кроз главу. Ипак, ништа те не кошта да протуриш главу, ко зна, можда ти је неки добри дух оставио питања која ће доћи. Сагињеш се и гле чуда, нико те не завитлава. Неко је мислио и на тебе! Неће се тај испит сам положити.

О ПРАВНИКУ

Шта је „Правник“?

„Правник“, лист студената Правног факултета, је интерно студентско гласило на Факултету. Од његовог оснивања, генерације уредника, дописника и сарадника су градиле име „Правника“ и реноме поузданог студентског гласила. Као и сви други студентски часописи и „Правник“ је имао своје успоне и падове. Било је година у којима је награђиван и година у којима је био пред гашењем. Из године у годину се трудимо да буде што бољи. Данас „Правник“ представља модерно конципирано и динамично студентско гласило на нашем Факултету.

Чији је „Правник“?

„Правник“ уређује уређивачки колегијум, на челу са главним и одговорним уредником. Сви чланови уредништва су студенти нашег Факултета. Уређивачка концепција, која подразумева избор тема и садржаја који ће се наћи у часопису је у потпуности поверена члановима редакције и не подлеже утицају ни цензури ниједног другог органа Факултета. Једини контролори рада редакције јесу сами студенти због којих „Правник“ и постоји. Данас се са правом може рећи да „Правник“ припада свима нама, да представља јавно добро свих студената.

Због чега постоји „Правник“?

„Правник“ постоји искључиво због студената нашег Факултета. То је императив кога се „Правник“ држао од свог оснивања. Он је исказан кроз два основна циља његовог деловања и постојања. Први циљ је задовољење потребе студената за брзом и тачном информацијом и квалитетном и објективном анализом дешавања. Други циљ због кога „Правник“ постоји је да омогући свим студентима нашег Факултета, који желе да се окушају у новинарским водама, да њихови текстови буду објављени и да дођу до њихових колега.

Ко може да пише за „Правник“?

За „Правник“ може да пише сваки студент нашег Факултета, без обзира на годину студија, постигнути успех или на чланство у некој студентској организацији. Сви они, који имају воље и времена, могу од дописника да постану чланови уредничког колегијума. У „Правнику“ има места и за текстове студената других факултета, за које уредништво сматра да могу бити интересантни нашим студентима.

- Историјски кутак
- Кутак здравља
- Еко кутак
- Поетски кутак